№ 255. Czwartek, 5 (17) grudnia 1874. № 255.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W piątek, 6 (18) grudnia, — **S. Nikołaja mucz. czud.**
W sobotę, 7 (19) grudnia, — św. Amwrosija med.
W niedzielę, 8 (20) grudnia, — św. Potapia prp.

Słońce wsch. o godz. 8 min. 7, zach. o godz. 3 min. 46.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 4 (16) Grudnia 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	742.0	— 0.2	100	wschodni.
1	740.5	+ 1.0	96	wschodni
9	740.2	+ 0.4	100	wschodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

W piątek, 6 (18) grudnia, — św. Gracjana bisk.
W sobotę, 7 (19) grudnia, — św. Faustyny wdowy.
W niedzielę, 8 (20) grudnia, — św. Teofila męcz.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 5.

PRENUMERATA
NA
„DZIENNIK WARSZAWSKI"
w 1875 r.

Cena prenumeraty dla mieszkańców Warszawy.

Bez rozsyłki: **na rok 9 rs.;—na 6 miesięcy 4 rs. 50 kop.;—na 3 miesiące 2 rs. 25 k.;—na 1 miesiąc 75 kop.**

Za przesyłkę do domu dopłaca się miesięcznie 5 kopiejek.

Cena prenumeraty zamiejscowej.

Na rok 12 rs.;—na 6 miesięcy 6 rs.;—na 3 miesiące 3 rs.;—na 1 miesiąc 1 rs.

Prenumerata przyjmuje się **w Warszawie,** w kantorze głównym Redakcji „Dzienników Warszawskich" przy ulicy Miodowej Nr. 487 (18).

* W dniu jutrzejszym, w piątek, 6 (18) grudnia, w uroczystość św. Mikołaja Cudotwórcy i Imienin Ich Cesarskich Wysokości Wielkich Książąt Mikołaja Aleksandrowicza, Mikołaja Konstantynowicza i Mikołaja Michałowicza, odprawione będą nabożeństwa uroczyste, w katedrze prawosławnej o godzinie 11-ej i w kościele katedralnym katolickim św. Jana o godzinie $9\frac{1}{2}$ zrana.

Tegoż dnia odprawione będą nabożeństwa uroczyste w świątyniach wszelkich innych wyznań.

* W niedzielę, 1 (13) grudnia, Najjaśniejszy Pan raczył przyjmować jenerał-lejtnantów: naczelnika 27-ej dywizji piechoty barona *Krüdenera* i naczelnika Sztabu Wileńskiego okręgu wojskowego *Nikitina.*

* W niedzielę, 1 (13) grudnia, Najjaśniejszy Pan raczył przyjmować gubernjalnych marszałków szlachty: podolskiego—radcę kolegjalnego *Bałaszewa,* połtawskiego—dymisjonowanego rotmistrza gwardji *Mandersterna* i liflandzkiego—*von-Bocka.*

* Jego Królewska Wysokość Książę Albert Pruski, 30 listopada (12 grudnia), o godzinie 8-ej wieczorem, raczył udać się do Moskwy.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Z powodu upływu 20 listopada roku bieżącego dziesięciolecia od dnia Najwyższego zatwierdzenia Ustaw Sądowych z 1864 roku, Minister Sprawiedliwości otrzymał 34 telegramy z różnych miejsc Rosji z wynurzeniem uczuć wiernopoddańczej wdzięczności dla Jego Cesarskiej Mości. O takich oświadczeniach, oraz o odprawionem tegoż dnia, na powszechne żądanie, w St.-Petersburgu, w sali Ogólnego Zebrania Senatu Rządzącego, uroczystem nabożeństwie i o podobnych uroczystościach w wielu innych miastach Cesarstwa, Minister Sprawiedliwości doniósł Najjaśniejszemu Panu, przy czem miał szczęście najpoddanniej poświadczyć, że Sądownictwo przejęte jest gorącem dążeniem do urzeczywistnienia dobroczynnych zamiarów Jego Cesarskiej Mości i najgłębszą wdzięcznością za nadane mu stałe położenie. W skutku tego Najjaśniejszy Pan Najwyżej rozkazać raczył podziękować za wyrażone uczucia, przy czem Jego Cesarska Mość raczył wynurzyć przekonanie, że osoby Sądownictwa, przejęte poczuciem ważności włożonych na nie obowiązków, będą i w przyszłości bezstronnie wymierzały sprawiedliwość i przez to stanowić będą ochraniającą siłę Rządu dla utrzymaniu zasad moralności i prawnego porządku.

* Przez Najwyższe rozkazy w wydziale Wojny, w St.-Petersburgu:

1) 26 listopada r. b., awansowani zostali na wakanse: brygad artylerji pieszej: 3-ej gwardji i grenadjerów: z sztabs-kapitana na kapitana *Pluszczewski-Pluszczyk;* z podporucznika na porucznika *Tichmenjew;* z chorążego na podporucznika *Rutkowski* (Sergjusz): grenadjerów: 2-ej: z poruczników na sztabs-kapitanów: *Karmen* i *Aleksiejew;* z podporuczników na poruczników: *Mesterhazy, Krasuski, Surmeniew* i *Galkin;* 3-ej: z sztabs kapitanów na kapitanów: *Bezlukow* i *Lipiński;* z poruczników na sztabs-kapitanów: *Galding* i *Rybałtowski;* z podporuczników na poruczników: *Ganecki* i *Golenkin;* z chorążych na podporuczników: *Jełagin, Dandoville, Dworakowski, Miłowidow* i *Wołkanowski;* polowych: 4-ej: z podporuczników na poruczników: *Lewkowicz* i *Uspieński;* z chorążych na podporuczników: *Dobrowolski, Prichodko, Wostokow* i *Uspieński;* 6-ej: z sztabs-kapitana na kapitana *Stojanowski;* z poruczników na sztabs-kapitanów: *Kusoński* i *Mrozowski;* z podporuczników na poruczników: *Warłamow* i *Kiriejew;* z chorążych na podporuczników: *Remiszewski, Bursa, Ogórecki, Truchaczew* i *Czerkasow;* 7-ej: z sztabs-kapina na kapitana *Fabricius;* z poruczników na sztabs-kapitanów: *Sinicki* i *Choroszkiewicz;* z chorążych na podporuczników: *Mursicz, Tołmaczew* i *Nikołajewski;* 8-ej: z poruczników na sztabs-kapitanów: znajdujący się przy Mikołajewskiej Akademji Sztabu Jeneralnego *Paszkow,* z pozostawieniem przy tejże Akademji i *Klonowski;* z chorążych na podporuczników: *Danszin, Potiechin, Milisławlewicz, Razumowski* i *Czerkudinow;* 10-ej: z poruczników na sztabs-kapitanów: *Andruszkiewicz* i *Kosiński;* z chorążego na podporucznika *Grudziński;* 3-ej parkowej — z podporucznika na porucznika *Grigorjew;* artylerij fortecznych: Warszawskiej: z sztabs-kapitana na kapitani *Cikliński;* z chorążego na podporucznika *Mańkow;* Brzezko - Litewskiej — z sztabs-kapitana na kapitana *Müncheimer;* Iwangrodzkiej — z porucznika na sztabs-kapitana *Andrejew;* zaliczeni do polowej artylerji pieszej: z sztabs-kapitana na kapitana pomocnik starszego adjutanta Okręgowego Zarządu Artylerji Warszawskiego okręgu wojskowego *Jaroszew;* z porucznika na sztabs-kapitana pomocnik remontjera artylerji tegoż okręgu *Kanatow* — obydwaj z pozostawieniem na obecnych posadach i w polowej artylerji pieszej; 3-ej brygady artylerji konnej: z porucznika na sztabs-kapitana *Przedpełski;* z podporucznika na porucznika *Sojmonow.*

2) 27 listopada r. b., mianowany został pułkownik Grodzieńskiego pułku huzarów lejb-gwardji *Weljaminow-Ziernow* — do szczególnych poruczeń w czynnościach wojskowych przy wojskowym atamanie zastępczym wojska Dońskiego, z zaliczeniem do pułku Kozackiego lejb-gwardji imienia Jego Cesarskiej Mości; przyjęci zostali do służby dymisjonowani: w stopniu majora kapitan 5 Kijowskiego pułku grenadjerów imienia Najjaśniejszego Króla Niderlandzkiego *Westenrick* — do 90 Onegskiego pułku, w poprzednim stopniu kapitana; w stopniu majora, kapitan byłego Nowogieorgiewskiego pułku fortecznego *Sysojew* — do piechoty armji, w poprzednim stopniu kapitana; przetranzlokowani zostali sztabs-kapitan 14 Ołonieckiego pułku piechoty *von Renne* i sztabs-kapitan Radomskiej komendy miejscowej *Koszic* — obydwaj do Straży Granicznej.

3) 28 listopada r. b., wykreślony został z list zmarły podpułkownik rezerwowego szwadronu 6 Wołyńskiego pułku ułanów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza *Buchwostow.*

* Kancelarja Warszawskiego Jenerał-Gubernatora na zasadzie odezwy Cesarsko-Niemieckiego Konsulatu Jeneralnego w Warszawie, podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, iż Królewski Zarząd Okręgowy w Gombinie, w celu złagodzenia zaprowadzonych przezeń środków ostrożności dla niedopuszczenia przeniesienia do Pruss z kraju tutejszego choroby bydlęcej, księgosuszem zwanej, rozporządzeniem z dnia 1 (13) Listopada 1874 r. postanowił dozwolić na wprowadzanie do Pruss: zupełnie suchych lub solonych skór i wnętrzności zwierzęcych, również zupełnie suchych i oczyszczonych z miękkich części: kości, rogów i kopyt, pod warunkiem, aby rzeczone produkta przewożone były w zamkniętych wagonach i za świadectwem właściwej miejscowej władzy, iż pochodzą z miejsc wolnych od zarazy.

* *Rada Miejska Warszawska Dobroczynności Publicznej.* Na zasadzie Najwyższego zezwolenia, objawionego przez odezwę JW. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 października r. b. № 9,689, zawarte w testamencie zmarłego Leona Lewenberga, z dnia 15 grudnia 1868 i w trzech kodycylach z dnia 15 grudnia 1868, 27 czerwca 1870 i 16 lutego 1871 r. zapisy.

1) dla Głównego Domu Schronienia Starców i Sierot Starozakonnych w Warszawie w sumie rs. 1,500.

2) dla Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności, na rzecz oddziałów przytułku dla biednych rekonwalescentów wychodzących z Warszawskich Szpitali, a mianowicie:

a) dla oddziału chrześciańskiego w sumie rs. 1,000
b) „ „ starozakonnych „ 1,000

3) na wsparcie biednym w sumie rs. 21,000 i

4) na posag dla biednej panny w jednym roku i na wsparcie biednego kupca lub rzemieślnika w drugim roku, i tak dalej po kolei, w sumie rs. 4,000; przyjętemi zostały na warunkach zawartych w powyższym testamencie i trzech kodycylach z zachowaniem praw osób trzecich.

* *Warszawska Kasa Oszczędności* wraz z Kantorem pomocniczym przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 30 listopada (12 grudnia) roku b., włącznie, wydała książeczek nowych 39, na które, tudzież na dawniejsze w 268 wnioskach złożono rub. sr. 3,517 kop. 50. Na żądanie 108 uczestników (prócz procentu rub. sr. 64 kop. $23\frac{1}{2}$, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rub. sreb. 6,617 kop. $38\frac{1}{2}$, i umorzyła książeczek 39. Przeto uczestników 26,359, posiada kapitał rub. sr. 306,327 kop. —.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

* **Obdarowani** przez Najwyższe ukazy z 19 lutego 1864 roku i z 28 października 1866 roku **włościanie gubernji Radomskiej,** otrzymawszy znaczne nadania gruntowe i prawa samorządu gminnego, szybko zaczęli urządzać się na własnej ziemi i polepszać swoje materjalne położenie. Wszędzie ukazały się nowe osady, w starych wsiach chałupy włościańskie w wielu miejscach zostały naprawione, liczba inwentarza żywego powiększyła się. Pierwsze usiłowania włościan zwrócone były na zagospodarowanie się, a kiedy to zostało osiągnięte, włościanie zaczęli używać zebrane fundusze pieniężne na powiększenie swych gruntów. Do 1 września 1873 roku włościanie gubernji Radomskiej kupili od obywateli, nabywając całe dobra, osobne folwarki lub kawałki gruntu, 50,224 morgi 125 prętów, a mianowicie: w powiecie Radomskim—18,649 morg. 48 pr., Kozienickim—16,095 morg. 33 pr., Iłżeckim—9,625 morg. 53 pręt., Opatowskim— 2,277 morg. 283 pręt., Sandomierskim — 145 morg. 110 pr., Opoczyńskim — 2,285 morg. 175 pr., Końskim— 1,146 morg. 23 pr. Takie kupno gruntów dworskich przez włościan, świadcząc o ich zamożności, przyczynia się i do podniesienia ogólnego dobrobytu w gubernji, ponieważ poprzednio grunta dworskie często przechodziły do żydów, którzy teraz napotykają poważną konkurencję ze strony włościan, nabywających grunta dla ich rozkolizowania i uprawy, a nie dla wyciągnięcia z nich jak można najwyższego dochodu przez zniszczenie źródeł dochodu, jak robią żydzi.

Przyjmując cenę włóki gruntu średnio w gubernji Radomskiej na 900 rubli, otrzymamy, że za wyżej wymienione grunta włościanie zapłacili 1,506,600 rubli.

* Na 1 stycznia 1873 roku **w gubernji Płockiej liczyło się mieszkańcow** 485,792 głów obojga płci; w ciągu roku przybytek, w skutku przewyżki nowonarodzonych nad zmarłymi, wynosił 4,351 głów; w taki sposób na 1 stycznia 1871 roku ludność gubernji doszła do 490,143 głów.

W ciągu 1873 r. było nowonarodzonych 9,929 płci męzkiej, 9,989 płci żeńskiej, razem 19,918; w tej liczbie z prawego łoża 9,537 płci męzkiej i 9,492 płci żeńskiej, razem 19,029; z nieprawego łoża: 392 płci męzkiej, 497 płci żeńskiej, razem 889.

W porównaniu z 1872 r. cyfra nowonarodzonych była większa o 1,477.

Na 100 ludzi całej ludności przypadało nowonarodzonych: w 1872 roku 3,59, a w 1873 roku 4,06.

Na 100 nowonarodzonych przypadało z prawego łoża w 1872 roku 95,33, a w 1873 roku 95,53; z nieprawego łoża w 1872 roku 4,66, a w 1873 roku 4,46.

W taki sposób w 1873 roku stosunek pomiędzy liczbą nowonarodzonych a liczbą wszystkich mieszkańców gubernji Płockiej był wyższy niż w 1872 roku i nieco wyższy od średniej normy stosunków tego rodzaju, która, według danych ogólnej statystyki ludności wynosi 3,81 nowonarodzonych na stu mieszkańców.

Liczba zmarłych obojga płci w gubernji Płockiej, wynosząca w 1872 r. 16,583 głów, w 1873 roku wynosiła tylko 15,567 głów, w tej liczbie 7,862 płci męzkiej i 7,705 płci żeńskiej; w taki sposób liczba zmarłych w 1873 r. była niższą niż w roku poprzednim o 1,015 głów.

Stosunek liczby zmarłych do ogólnej liczby ludności i do liczby nowonarodzonych był: jeden zmarły w 1872 r. na 29,2 głów ludności i na 1,1 nowonarodzonych, zaś w 1873 roku na 31,4 głów ludności i na 1,2 nowonarodzonych.

Z ogólnej liczby zmarłych w 1873 roku w gubernji Płockiej trzech mężczyzn i trzy kobiety zmarło mając przeszło 100 lat, a pięć osób obojga płci mając przeszło 95 lat.

W ciągu 1873 roku w gubernji Płockiej zawarto 3,276 małżeństw, więcej niż w 1872 roku o 41; w taki sposób jedno małżeństwo przypadało na 150 mieszkańców, a w 1873 roku na 149.

Znacznych wysiedleń z gubernji Płockiej w 1873 roku, jak również przesiedleń się do niej nie było, chociaż corocznie kilkanaście rodzin udaje się do północno i południowo-zachodniego kraju Cesarstwa (przeważnie do gubernji Wołyńskiej), dla nabycia zagród.

Takich wysiedlonych w 1873 roku było 146 głów, z nich 67 mężczyzn i 79 kobiet.

Liczba osiedlonych w 1873 roku cudzoziemców wynosiła 56.

* **Wykaz cen produktów i artykułów żywności w m. Płocku, od 16 (28) listopada do 22 listopada (4 grudnia) 1874 roku włącznie.** Za czetwert: pszenicy I-go gatunku 9 rub. 84 kop., II-go gatunku 8 rub. 59 kop., żyta I-go gatunku 7 rub. 38 kop., II-go gatunku 7 rub. 13 kop., jęczmienia I-go gatunku 8 rub. $3\frac{1}{2}$ kop., II gatunku 7 rub. 87 k., owsa I-go gatunku 5 rub. 41 kop., II-go gatunku 5 rub. 16 kop., rzepaku 12 rub. 30 kop., grochu 11 rub. 48 kop., gryki 7 rub. 79 kop., kartofli 3 rub. 28 kop., kaszy jaglanej 21 rub. 32 kop., owsianej 20 rub. 50 kop., jęczmiennej 11 rub. 48 kop., gryczanej grubej 14 rub. 76 kop., drobnej 22 rub. 96 kop., mąki pszennej I-go gatunku 11 rub. $31\frac{1}{2}$ kop., II-go gatunku 9 rub. 84 k., żytniej 8 rub. $3\frac{1}{2}$ k.; za funt: chleba pytlowego $2\frac{1}{2}$ kop., razowego 2 kop., mięsa wołowego z opasów stepowych 11 kop., z nieopasów: I-go gatunku 9 kop., II-go gatunku 8 kop., z wołów krajowych 10 kop., cielęciny 9 kop., wieprzowiny 9 kop., baraniny $6\frac{1}{2}$ kop.; za pud: siana 40 kop., słomy 20 kop; za wiadro: spirytusu 76% Trallesa 5 rub. 70 kop., wódki 46% Trallesa 3 rub. 40 k.

* Dnia 20 października (1 listopada), we wsi Zakurówku, w gminie Dąbrowie-Rusieckiej, w powiecie Łaskim, **spaliły się** dwie stodoły włościan Kszota i Mikoszn, ubezpieczone na 110 rub. Ruchomości spaliło się za 350 rub. Podczas pożaru spaliło się dwóch znajdujących się w stodołach chłopców włościańskich Maciej Kszot, lat 15 i Michał Mielczarek, lat 16.

— Dnia 12 (24) października, we wsi Własnej, w gminie Kększowicach, w powiecie Częstochowskim, małoletnia dziewczyna włościańska Józefa Nowak, pozostawiona w polu bez dozoru, zbliżyła się do rozłożonego ognia, zapaliła na sobie odzież i w skutku **poparzenia się, umarła.**

WIADOMOSCI MIEJSCOWE.

* W przyszłą sobotę, 7 (19) grudnia, o godzinie 12-ej w południe, w sali posiedzeń warszawskiej szkoły weterynaryjnej, p. J. Leontowicz, weterynarz, bronić będzie publicznie rozprawy dla uzyskania stopnia magistra nauk weterynaryjnych.

* W Warszawie znajduje się **kasa wsparcia dla zubożałych farmaceutów,** oraz ich wdów i sierot. Kasa ta została założona z upoważnienia b. Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z 11 (23) marca 1859 r. i obecnie zostaje pod zawiadywaniem warszawskiego Towarzystwa farmaceutycznego. Fundusze tej kasy stanowią procenta od kapitałów, roczne składki 215 uczestników i ofiary dobrowolne, Kapitał kasy w 1873 r. wynosił 11,700 rubli. W ciągu roku wpłynęło dochodu 2,032 rub. 58 kop., wydano w tymże roku 1,660 rub. $79\frac{1}{2}$ kop., w tej liczbie 1,470 rub. użyte było na wsparcie dla 35 osób, a 371 rub. $78\frac{1}{2}$ kop. pozostało na 1 stycznia 1874 roku, oprócz kapitału żelaznego.

* Dnia 14 (26) marca 1839 roku, z upoważnienia byłej Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego założone zostało w Warszawie **Towarzystwo wspierania artystów muzycznych** ich wdów i sierot. Obecnie Towarzystwo to składa się z 42 członków honorowych, 78 zwyczajnych członków i 46 emerytów. Fundusze tego Towarzystwa do 1 stycznia 1873 roku wynosiły 25,425 rub. 65 kop.; w 1873 r. z składek członków, ofiar dobrowolnych i procentu od kapitału wpłynęło do kasy Towarzystwa 2,787 rub. $32\frac{1}{2}$ kop.; w ciągu 1873 roku wydano na emerytury i wsparcia dla członków Towarzystwa —1,931 rub. 27 kop. a na 1 stycznia 1874 roku kapitał Towarzystwa wynosił 26,281 rubli 65 kop.

* W dniu wczorajszym, w dalszem ciągnieniu 5-ej klasy 123 Loterji Klasycznej, z odciągniętych 700 Nu-

merów, główniejsze wygrane padły na następujące Numera: Nr. 4,519 wygrał 20,000 rs, N-ra: 14,709 i 23,207 po 1,000 rs., N-ra: 3,440, 7,314 i 10,095 po 500 rs., a N-ra: 7,380, 7,424, 7,433, 8,938, 9,208, 17,446 i 23,127 po 200 rs.

---

* W *Warszawskiej Gazecie Policyjnej* zamieszczona jest **następująca taksa dla sanek kursujących w Warszawie:** dla sanek 1-j klasy, we dnie od godz. 7 rano do 12 w nocy bez pakunku kop. 25, z pakunkiem kop. 35; w nocy: od godz. 12 w nocy do 7 rano, bez pakunku kop. 35, z pakunkiem kop. 45;—za kurs jazdy dla sanek 2-ej klasy: we dnie od godziny 7 rano do 12 w nocy, bez pakunku kop. 15, z pakunkiem kop. 25; w nocy: od godziny 12 w nocy do 7 rano, bez pakunku kop. 25, z pakunkiem kop. 35. Za kurs jazdy z wszystkich stacij i ulic: do Łazienek Królewskich, na ulicę Czerniakowską, Solec po za Górną ulicę, do Aleksandrowskiej cytadelli, wszystkich rogatek, na Pragę i do wszystkich banhofów dróg żelaznych: dla sanek 1-ej klasy, we dnie: od godziny 7 rano do 12 w nocy, bez pakunku kop. 35, z pakunkiem kop. 45; w nocy: od godz. 12 w nocy do 7 rano, bez pakunku kop. 45, z pakunkiem kop. 55; — dla sanek 2-ej klasy: we dnie: od godz. 7 rano do 12 w nocy, bez pakunku kop. 25, z pakunkiem kop. 35; w nocy: od godz. 12 w nocy do 7 rano, bez pakunku kop. 35, z pakunkiem kop. 45. Za godzinę jazdy lub czekania: dla sanek 1-ej klasy: we dnie: od godziny 7 rano do 12 w nocy, bez pakunku kop. 45, z pakunkiem kop. 65; w nocy: od godziny 12 w nocy do 7 rano, bez pakunku kop. 65, z pakunkiem kop. 85:—dla sanek 2-ej klasy: we dnie: od godziny 7 rano do 12 w nocy, bez pakunku kop. 35, z pakunkiem kop. 55; w nocy: od godziny 12 w nocy do 7 rano, bez pakunku kop. 55, z pakunkiem kop. 75.

Uwaga. Właścicielowi sanek wolno jest ugodzić się z pasażerem za niższą cenę, w żadnym jednakże razie nie ma prawa wymagać wyższej nad taksę opłaty.

Z INNYCH GUBERNIJ.

* W dniu 20 listopada (2 grudnia) obchodzone było w St. Petersburgu **dziesięciolecie wprowadzenia w wykonanie, ustaw sądowych z 20 listopada 1864 roku."** Rocznicę tę obchodzono naprzód odprawieniem dziękczynnego nabożeństwa w sali Senatu Rządzącego z modłami o zdrowie i pomyślność Najjaśniejszego Pana. Nabożeństwo z święceniem wody odprawił, jak donosi dziennik *Wiedom. St. Pet. Gradonacz.*, pontyfikalnie najprzewielebniejszy Izydor, metropolita st. petersburgski i nowogrodzki. Nabożeństwo zakończyło się modłami o długie lata dla Jego Cesarskiej Mości i całego Panującego Domu, poczem obecni byli pokropieni wodą święconą.

Członkowie st.-petersburgskiego sądu okręgowego urządzili 20 listopada, jak donosi taż gazeta, uroczysty obiad, na którym było około 80 osób z sądownictwa. Pierwszy toast w gorących, krótkich słowach był wzniesiony przez pełniącego obowiązki prezesa sądu okręgowego A. Baturina za zdrowie i długie życie Najjaśniejszego Pana, jako Wielkiego Przekształciciela. Potem przemawiało wielu z obecnych; w tej liczbie honorowy sędzia pokoju i starszy radca prawny Ministerstwa Sprawiedliwości p. Niekludow powiedział kilka gorących słów o dobroczynnej instytucji, która powstała jako konieczne następstwo zasad wysokiej moralności przyjętych za podstawę „ustaw sądowych," o kolonji rolniczej dla poprawy małoletnich przestępców i zaproponował zrobienie składki dla ustanowienia stypendjum „wychowańców wykonawców pierwszego dziesięciolecia ustaw sądowych." Rozpoczęte zaraz zbieranie składki przyniosło w krótkim czasie około 600 rub.

Tegoż dnia sędziowie pokoju st. petersburgskiego stołecznego okręgu pokojowego, zebrawszy się na nadzwyczajne posiedzenie, po uroczystem nabożeństwie za zdrowie i pomyślność Najjaśniejszego Pana, postanowili, jednogłośnie „na pamiątkę dziesięciolecia wydania prawa z 20 listopada 1864 roku ustanowić stypendjum petersburgskiego sądu pokoju w kolonji rolniczej dla poprawy małoletnich przestępców," na co na miejscu zebrana została za pomocą składki potrzebna na to suma około 2,000 rub.

---

* Z wiadomości **o stanie oświaty ludowej** w powiecie Urżumskim, w gubernji Wiackiej, okazuje się, że obecnie ziemstwo utrzymuje 22 szkoły i daje zapomogę progimnazjum żeńskiemu w mieście, szkole parafialnej i trzem szkołom elementarnym. Dla szesnastu z tych szkół wybrani są kuratorowie, a dla wzmocnienia inspekcji nad wszystkiemi w ogóle szkołami ziemskiemi powiatu poruczono urzędowi łącznie z członkami rady szkolnej z ramienia ziemstwa wybrać osobę zaufaną i wyjednać za pośrednictwem inspektora szkół ludowych mianowanie jej pomocnikiem inspektora z płacą ze strony ziemstwa po 1,000 rub. rocznie, która to suma została wniesiona do budżetu na 1875 rok.

Nauczyciele pobierają płacy od 300 do 400 rubli rocznie, a ich pomocnicy od 200 do 250 rub. Oprócz tego wyznaczono jeszcze na nagrody dla najlepszych nauczycieli 1,150 rub. Z powodu tak przyzwoitego wynagrodzenia, ziemstwo urżumrkie ma 19 nauczycieli, którzy ukończyli kurs w średnich zakładach naukowych i tylko 3 z średnich klas seminarjum. Dla udoskonalenia metod pedagogicznych uznano za pożyteczne powiatowe zjazdy nauczycielskie przy udziale członków rady szkolnej, kursa pedagogiczne i gubernialne zjazdy nauczycieli, na urządzenie których wyasygnowano 1,700 rubli.

Na wszystkie rozchody na oświatę ludową w 1875 roku asygnowano 37,290 rub. (więcej niż w roku bieżącym o 3,935 rub.)

---

* Gazecie *Nowosti* donoszą, że w roku zeszłym **opłaciły cło** następujące główniejsze **towary zagraniczne:** *a*) herbata w kwocie 13,292,053 rub.; *b*) cukier w mączce i tłuczony wszelki — 300,028 rub.; *c*) oliwa—2,284,964 rub.; *d*) wino i inne trunki— 4,578,093 rub.; *e*) sól—4,669,197 rub.; *f*) tytoń—1,320,766 rub.; *g*) owoce — 1,615,791 rub.; *h*) kawa — 613,984 rub.; *i*) ryby solone i suszone—523,281 rub.; *j*) bawełna przędzona — 1,130,630 rub.; *k*) wełna — 881,945 rub.; *l*) jedwab'—73,140 rub.; *l*) farby—790,214 rub.; *m*) metale nie w wyrobach—2,516,560 rub.; *n*) wyroby bawełniane — 1,642,364 rub.; *o*) wyroby jedwabne — 1,705,010 rub.; *p*) wyroby wełniane—3,057,983 rub.; *r*) wyroby lniane — 1,067,512 rub.; *s*) wyroby metalowe—2,342,208 rub.; *t*) inne towary—9,255,515 rub.; razem—53,691,338 rub.

---

* Według dziennika *Niediela*, niedawno o sto wiorst od Tomska, w tajdze, pomocnik naczelnika powiatu tomskiego p. W., wykrył cztery **pustelnie rozkolników,** z doskonale urządzonem gospodarstwem. Przy pustelniach były dobre młyny, kuźnia, ślusarnia z mnóstwem narzędzi, doskonale zrobione narzędzia rolnicze, znaleziona została biblioteka z 140 tomów pięknie przepisanych książek rozkolniczych, dobrze oprawnych i t. p. Mieszkających bez paszportów było przeszło 40. Wszystkich aresztowano. Zaraz po aresztowaniu ludzi, pomocnik naczelnika powiatu własną władzą kazał spalić tak budowle, jak i wszystko co się w nich znajdowało; spalono także młyn i kuźnię ze ślusarnią. Powiadają, że pustelnie te istniały około 30 lat. Gazeta donosi, że naczelnik gubernji nie aprobował czynności pomocnika naczelnika powiatu i polecił wyprowadzić w tej sprawie śledztwo.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

* Wybrany na trzeciego obrońcę hrabiego Arnima profesor z Monachjum doktór Holzendorf przyjął poruczony mu obowiązek. Według pewnych wiadomości otrzymanych przez *Frankf. Ztng.* na hrabiego Arnima będzie włożona odpowiedzialność za wszystko ogłaszane w gazetach, a szczególnie za ogłoszenie w gazecie *New-Jork-Herald* korespondencji z Bülowem; jeden z urzędników policji śledczej usiłował nawet niedawno otrzymać w londyńskim kantorze tej gazety pośrednio różne wiadomości, co mu się jednak nie udało.

---

* Wychodząca w Rzymie gazeta *Opinione* z 6-go grudnia powiada, że zwinięcie posady posła niemieckiego przy papieżu, ma wielką doniosłość polityczną i wywoła ruch w stronnictwie klerykalnem. Włochy nie mogą zostać obojętnemi w obec propozycyj księcia Bismarcka i powinny upatrywać w tem zwycięztwo jednakich zasad.

---

* Podług wiadomości z Madrytu, otrzymanych w Paryżu 4-go grudnia, eks-marszałek Bazaine prowadzi tam życie bardzo odosobnione. Pisze on broszurę, którą wyda w Brukseli. Codziennie, o godzinie 4-ej po południu, eks-marszałek odbywa z swemi dziećmi przechadzkę.

* Z Bajonny donoszą pod dniem 4-m grudnia: „Nie ulega wątpliwości, że Don Karlos jeździł do Francji jedynie dla widzenia się z stronnikami sprawy karlistowskiej; doręczyli oni pretendentowi półtora miljona franków, których nie chcieli powierzać jego ajentowi. Mer w Abbedie i inspektor policji w Ronagnicr wiedzieli o tem i dopomogli Don Karlosowi wrócić bezpiecznie do Hiszpanji.

---

* Dnia 1-go b. m. odbyły się w Lizbonie wielkie uroczystości z powodu rocznicy wyswobodzenia Portugalji z pod panowania hiszpańskiego. We wszystkich kościołach odprawiane były żałobne nabożeństwa dziękczynne. Wieczorem miasto było uiluminowane. W teatrach dano przedstawienia galowe. Król znajdował się na widowisku w teatrze „Donna-Maria." Publiczność powitała go pełnemi zapału okrzykami."

---

* W dniu 3 grudnia, w zamku Windsor królowa Wiktorja rozdawała medale wojskowym, którzy odznaczyli się podczas wojny z aszantjami.

Po tej ceremonji nastąpiło doręczenie jej adresu od narodu francuzkiego, z podziękowaniem za usługi oddane przez anglików ranionym i chorym francuzom podczas wojny 1870/1 roku. Z tego powodu *Morning Post* podaje następujące wiadomości:

„Adres francuzki doręczony królowej przez pp. Agiou i hr. Serrperier, składa się z czterech tomów adresów od różnych departamentów i rad miejskich Francji. Tomy te oprawione są w skórę niedźwiedzią i mają napis: „Britanniae Gratua Gallia." Na pierwszych trzech kartach pierwszego tomu znajdują się herby wszystkich departamentów Francji. Na czele napisów w pierwszym tomie znajduje się napis arcybiskupa paryzkiego i całego duchowieństwa jego djecezji, starszego rabina Francji i członków komitetu, który zbierał adresa. Potem następują podpisy większej części członków Zgromadzenia Narodowego, synodu protestanckiego, Towarzystwa rolniczego, ministerstwa handlu i rolnictwa i wszystkich jego podwładnych, członków żokej-klubu, dwóch izb syndyków handlowych i kilka tysięcy podpisów alzaczyków i lotaryngczyków. W pozostałych trzech tomach zawierają się adresa od departamentów. Przyjmując te adresa królowa odpowiedziała po francuzku w następujących słowach: „Z zadowoleniem przyjmuję doręczone mi wspaniałe tomy i będę je zachowywała na pamiątkę historycznego wypadku, jaki mi przypominają. Wspaniałe są jako utwór sztuki, lecz w moich oczach główną wartość ich stanowi to, że są pomnikiem wdzięczności francuzów dla anglików za wolne ujawnienie prostej miłości ludzkości względem nich. Wdzięczność za tę zasługę nie może nie być oceniona przez moich poddanych i powiększy uczucie przyjaźni istniejące pomiędzy dwoma narodami."

---

* Wiadomo, że zarządzone zostało przez rząd turecki śledztwo w przedmiocie morderstw popełnionych w Podgorycy. Było to zadośćuczynienie dane naleganiom wielkich mocarstw, jak również i wymaganiom sprawiedliwości i ludzkości, lecz to zadośćuczynienie wtedy dopiero nabierze wartości i doniosłości, gdy zostanie spełnione rzeczywiście. Otóż, trzeba przyznać, że dotąd śledztwo tureckie pozostawia wiele do życzenia już w samym nawet sposobie prowadzenia onego. Komisja zaczęła rzecz od zebrania się w Skutari, to jest zdala od miejsca popełnienia rzezi a to pod pozorem, iż obecność jej w Podgorycy mogłaby znowu wzburzyć umysły; następnie taż komisja zaniechała wezwać do stawiennictwa przed sobą wielu bardzo takich świadków, którzy mogą oświecić ją w tej sprawie, pod innym znowu pozorem, iż napływ tylu osób zamięszanych do tej sprawy, mógłby się stać niedogodnym. Takie dziwaczne skrupuły, będące przeciwieństwem zasad przyjętych zwykle w śledztwach tego rodzaju, nie świadczą o chęci Turcji do wymierzenia szybkiej i rzeczywistej sprawiedliwości. A jednakże tego właśnie wymaga koniecznie potrzeba, jeżeli chcą zapobiedz odrazu starciom i odwetom jakie, pomimo umiarkowanych usiłowań księciu Czarnogóry, mogłyby nastąpić jeśli zaniedbanie ze strony rządu tureckiego w prowadzeniu śledztwa na jaw wyjdzie.

---

* Według doniesień z Cork (w Irlandji), z 4 grudnia, policja odbyła w pewnym domu rewizję i zabrała około 20 karabinów i kilka bagnetów, pocisków i narzędzi dla płatnerzy. Właściciel domu został aresztowany.

Proces hrabiego Arnima.

* *Berlin, 9 grudnia.* Proces hr. Arnima rozpoczął się dziś. Posiedzenie publiczne sądu miejskiego otwarte zostało przez prezesa Reich'a, o wpół do 11-ej z rana. Sala przepełniona była publicznością. Przy stole obrońców zasiedli Munckel, Dockhorn i Holzendorf. Hrabia Arnim zajął miejsce na ławie oskarżonych. Na poprzedniem posiedzeniu, które odbyło się przy zamkniętych drzwiach, jak poświadczył prezes, sąd roztrząsał, stosownie do przepisów prawa, kwestję, o ile sprawa niniejsza może być sądzona publicznie, i postanowił, że odbywać się będzie przy zamkniętych drzwiach jedynie czytanie dokumentów dotyczących polityki kościelnej, które przytoczone są w pierwszej rubryce aktu oskarżenia. Po sprawdzeniu osobistości hr. Arnima, p. Munckel powołał się na złożone przez siebie oświadczenie co do juryzdykcji sądu berlińskiego w sprawie niniejszej. Następnie prokurator Tessendorf odczytał akt oskarżenia. Brakujące dokumenta akt oskarżenia dzieli na trzy rubryki: najpierw, dokumenta zabrane pierwotnie przez hr. Arnima i zwrócone następnie przez niego; powtóre, stosownie do zeznania oskarżonego, dokumenta wzięte przez niego, jako należące do niego, które to dokumenta hr. Arnim zatrzymał u siebie; po trzecie, dokumenta, o zniknieniu których oskarżony powiada, że nic nie wie. Doniosłość urzędowa dokumentów pomienionych oparta jest na reskrypcie z 1843 roku, gdzie nazwane są one poufnemi i powinny być zachowywane w tajemnicy, nie tracąc atoli charakteru rozporządzeń rządu. Dokumenta brakujące dotyczą zarówno rozporządzeń ministerstwa, jak i doniesień hr. Arnima. Akt oskarżenia przytacza dowody świadczące o udziale hr. Arnima w artykułach gazeciarskich, zwłaszcza zaś w rozgłaszaniu tajemnic dyplomatycznych w gazecie wiedeńskiej *Die Presse.* W skutku tego oskarżony, z rozkazu najwyższego i na zasadzie złożonej przez niego przysięgi na wierną służbę, wezwany był do wytłómaczenia się: czy pomienione ogłoszenie dokumentów pochodziło od niego, lub też spowodowane było przez niego; oraz, czy pisał on do Döllingera list, który następnie ogłoszony został za jego zgodą. Oskarżony odpowiedział niejasno, lecz przyznał się do autorstwa listu do Döllingera. Akt oskarżenia wspomina o przejęciu korespondencji pomiędzy oskarżonym a Lauserem, redaktorem gazety wiedeńskiej *Die Presse,* i z Landsbergiem, dziennikarzem paryzkim, jak również o bruljonie promemorjów ogłoszonych w gazecie *Die Presse* i artykułu o opuszczeniu Francji przez wojska niemieckie, ogłoszonego w *Kölnische Ztng* z 29 lutego 1873 roku. Artykuły te dowodzą obeznania się z okolicznościami, do czego oskarżony mógł dojść jedynie dzięki swemu stanowisku urzędowemu. Brakujące dokumenta urzędowe mają dla oskarżonego wartość nie dla jego obrony, lecz dla wznowienia napaści na tegoczesną politykę cesarstwa. Ponieważ dokumenta pomienione, na zasadzie § 348 uwagi 2-ej kodeksu karnego, stanowią akta, fakt zaś utajenia ich obwarunkowany jest zamiarem przeciwnego prawu przywłaszczenia ich sobie, lecz bez jednoczesnego zamiaru ciągnienia z nich korzyści, przeto hr. Arnim oskarżony zostaje: a) o umyślne usunięcie dokumentów powierzonych mu urzędownie; b) o przeciwne prawu przywłaszczenie sobie przedmiotów, które otrzymał on z tytułu swego stanowiska urzędowego.

W charakterze świadków wezwani byli do sądu: dyrektor centralnego wydziału ministerstwa spraw zagranicznych Roland; radca poselstwa hrabia Wesdelen; urzędnik kancelarji ambasady niemieckiej w Paryżu von Schöwen; dyrektor tejże kancelarji Hammersdörfer; zarządzający konsulatem niemieckim w Marsylji Höhne; urzędnik kancelarji ambasady niemieckiej w Wiedniu Gasperini; dziennikarz paryzki Landsberg; jenerał-feldmarszałek Manteuffel i prezydent König.

Urząd prokuratorski nadmienił, że złożenie następnie w sądzie niektórych dokumentów z liczby wyszczególnionych w akcie oskarżenia, nie wpłynęło bynajmniej na złagodzenie oskarżenia na korzyść podsądnego.

Po przeczytaniu aktu oskarżenia, prokurator Tessendorf dowodził kompetentności sądu berlińskiego, przeciw czemu protestował obrońca Munckel. Prokurator oświadczył, że w odezwie skarżącej ministerstwa spraw zagranicznych powiedziano, iż oskarżony mieszka w Berlinie. Zdaniem prokuratora, nie zachodziła konieczna potrzeba czynienia szczegółowych poszukiwań dla oznaczenia miejsca zamieszkania oskarżonego, a to dla zachowania tajemnicy i z powodu możności odszukania i odebrania dokumentów mających jak największą doniosłość i rozgłoszenie których mogłoby nawet mieć znaczenie stanowcze dla wojny i pokoju. Przeto prokurator, na zasadzie przepisów dotyczących urzędników cesarstwa, uważa Berlin jako miejsce, w którem nastąpiło naruszenie prawa, jak również poczytuje na zasadne uważać Berlin jako miejsce, zamieszkania oskarżonego, złożył on bowiem w komisji poboru podatku od lokalów deklarację, że mieszka w tem mieście i płaci 4,000 talarów komornego. Nadto, oskarżony umieścił w swojem mieszkaniu w Berlinie przeszło 200 pak przywiezionych z Paryża. Pod względem oznaczenia miejsca, w którem dokonane zostało naruszenie prawa, prokurator powołał się na Bluntschli'ego i na inne powagi w dziedzinie prawa międzynarodowego,

Obrońca Munckel dowodził, że hr. Arnim, w chwili aresztowania go w Nassenheid, zaprotestował niezwłocznie przeciw uleganiu juryzdykcji sądu berlińskiego, jak również nie przyznawał deklaracji hr. Arnima co do podatku od lokalu i co do rozpakowania pak przywiezionych z Paryża. Obrona oświadczyła, że ulega zresztą chętnie juryzdykcji sądu berlińskiego, lecz życzyłaby sobie dokładnego oznaczenia dnia, od którego ma liczyć się kompetentność tego sądu.

Rozprawy pomiędzy władzą skarżącą a obrońcą względem śledztwa przedwstępnego i teraźniejszego obchodzenia się z oskarżonym, były wielce ożywione. Władza skarżąca dowodziła, że obrona dąży do tego, ażeby uczynić z opinji publicznej sąd śledczy, któremu ma być wyjaśniona cała sprawa. Zdaniem urzędu publicznego, obchodzenie się z oskarżonym było wyjątkowo łagodne.

O kwadrans na drugą po południu, posiedzenie było przerwane do godziny 3-ej.

Po otwarciu na nowo posiedzenia, ogłoszona została decyzja sądu w kwestji podsądności. Sąd oświadczył, że prawo do uleganie sądowi miejscowemu zostało utracone, nie było bowiem zadeklarowane formalnie przy pierwszem badaniu. Następnie rozpoczęło się badanie oskarżonego. Hr. Arnim oświadczył, że nie uznaje siebie winnym i obstawał przy poprzednich zeznaniach, złożonych przez niego na śledztwie. Zaprzeczał on ministerstwu spraw zagranicznych prawa władzy dyscyplinarnej od chwili uwolnienia go ze stanowiska ambasadora.

Po badaniu odczytano przepisy o obowiązkach osób pozostających w służbie rządowej. Następnie składali zeznania biegli i świadkowie. Radca tajny König zeznał, że zdaniem jego, ambasador odwoływany ze swego stanowiska, powinien zdać archiwum swej ambasady, bądź swemu następcy, bądź w razie jakiejkolwiek wątpliwości, bezpośrednio ministerstwu spraw zagranicznych. Na zapytanie ze strony obrony, świadek powiedział, że rozporządzenia w przedmiocie odwołania osoby stanowią, zdaniem jego, własność odwoływanego. Świadek Roland złożył zeznania co do sposobu prowadzenia dziennika papierów przychodzących i wychodzących i przyznał możność takiego wypadku, że niektóre doniesienia odchodzą od władz właściwych bez wskazania na nich numeru bieżącego, jak również nie są zapisywane do dziennika władz otrzymujących takie doniesienia. Po złożeniu przysięgi, hr. Arnimowi okazano, z żądaniem objaśnień, dzienniki ambasady niemieckiej w Paryżu. Arnim oświadczył, że widywał je tak rzadko, iż nie może udzielić żadnych w tym względzie objaśnień.

— *10 grudnia.* Dzisiejsze posiedzenie sądu w sprawie hr. Arnima otwarte zostało o godzinie 10¼ zrana. Odczytano doniesienia ambasadora niemieckiego w Paryżu księcia Hohenlohe, z 8 i 20 września, do ministerstwa spraw zagranicznych, o brakujących w Paryżu, w archiwach ambasady, 86 dokumentach pisanych, pochodzących z lat 1872, 1873 i 1874. Następnie odczytano korespondencję pomiędzy ministerstwem spraw zagranicznych a hr. Arnimem w przedmiocie brakujących dokumentów i zwrotu takowych.

Po odczytaniu następnie odezwy ministerstwa spraw zagranicznych z 2 października w przedmiocie wyprowadzenia śledztwa przedwstępnego co do zaginionych dokumentów, oskarżony przyznał autentyczność dokumentów odczytanych i nadmienił, że zwrócił znowu 3 grudnia część dokumentów. Te zaś dokumenta, które zatrzymał u siebie, uważa jako swą własność prywatną i oświadczył, że jeszcze w czerwcu r. b. oddał je do depozytu, nie w Prusach, lecz w obrębie Niemiec.

Następnie wszczęły się długie rozprawy pomiędzy urzędem publicznym a obroną w tym względzie, czy należy odczytać rozporządzenia i doniesienia, które hr. Arnim uważa jako swą własność prywatną. Obrona wystąpiła z protestem przeciw odczytaniu. Sąd wydalił się z sali posiedzeń dla powzięcia decyzji w tej kwestji i następnie oświadczył, że mają być odczytane teraz jedynie rozporządzenia ministerstwa spraw zagranicznych, nie zaś doniesienia hr. Arnima.

Potem odczytano całą drugą rubrykę dokumentów brakujących. Z tych zasługuje na uwagę rozporządzenie z 21 stycznia 1873 roku, zawierające uwagę zrobioną hr. Arnimowi z powodu jego doniesienia o trybie istniejącym w poselstwach niemieckich. W roz-

porządzeniu tem kanclerz państwa książę Bismarck zarzuca hr. Arnimowi niedostateczną znajomość spraw swojej ojczyzny.

Następnie sąd, na propozycję obrony, postanowił wezwać profesora Lewisa w charakterze świadka, albowiem hr. Arnim, na zasadzie jego porady prawnej, odmówił zwrotu zabranych przez siebie dokumentów. W końcu odczytano cztery dokumenta, zwrotu których żądało z początku ministerstwo spraw zagranicznych, lecz potem cofnęło swe żądanie; dokumenta te dotyczą odwołania hr. Arnima z Paryża i projektu mianowania go ambasadorem niemieckim w Konstantynopolu.

Po krótkiej przerwie, posiedzenie otwarte zostało na nowo o godzinie 3-ej po południu i sąd przeszedł do trzeciej rubryki dokumentów zaginionych, zawierających 11 rozporządzeń administracyjnych i 12 doniesień. Z tych, 5 dokumentów obrona złożyła w sądzie. Jeden z nich hr. Arnim, jak sam oświadcza, oddał radcy ambasady hr. Lindenowi, w Sztutgardzie, co się zaś tyczy zniknienia innych, hr. Arnim oświadcza, że nie może dać żadnych objaśnień. Hr. Arnim zeznał, że klucz od archiwum ambasady znajdował się u niego tylko i że dokumenta sekretne trzymał w swoim pokoju. Oddanie archiwum radcy ambasady hr. Wesdelen'owi nie miało miejsca.

Następnie słuchane były zeznania świadka hr. Wesdelen'a, z których okazuje się, że zeszłej zimy hr. Arnim powiedział, iż nie odda do archiwum jednego rozporządzenia administracyjnego, dotyczy ono bowiem jego spraw osobistych. Na zapytanie obrony Wesdelen oświadczył, że rozporządzenie administracyjne, za Nr. 33, otrzymane było podczas nieobecności hr. Arnima i nie było zaciągnięte przez niego do dziennika, ponieważ życzył on sobie pozostawić hr. Arnimowi troskę o te papiery. *(d. c. n.)*

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Wersal, 14 grudnia.* Dokumenta dyplomatyczne, które odczytane zostały w procesie Arnima, roztrząsane są żywo w sferach parlamentarnych, w których sprawiły wielkie wrażenie.

* *Berlin, 14 grudnia.* Wczorajsza narada komisji porządkowej parlamentu niemieckiego w sprawie deputowanego Majunke pozostała bez rezultatu, wszystkie bowiem postawione wnioski zostały odrzucone.

* *Wiedeń, 14 grudnia.* Izba deputowanych ukończyła na dzisiejszem swem posiedzeniu obrady nad budżetem na 1875 r. i przyjęła wszystkie wnioski komisji budżetowej.

* *Bajonna, 14 grudnia.* Z nad granicy hiszpańskiej donoszą, iż wojska rządowe po ostatnich bitwach z karlistami zajęły kwatery w okolicach Renteria, Hernani i San Sebastian. Podług orzeczenia lekarzy, jenerał Loma, który jest raniony, za tydzień powróci do zdrowia.

---

* Podajemy niektóre cyfry interesujące, a dotyczące nowego gmachu **wielkiej opery paryzkiej**, pomieszczone w *Chronique musicale*:

„Przestrzeń zajmowana przez posadzkę sceny, ma 10,000 metrów kwadratowych. Kolumn żelaznych, podtrzymujących podłogę, jest 512. Długość lin dochodzi 186,300 metr.; rury do wody (ołowiane, gutaperkowe i inne) mają długości 8,500 metrów; rury gazowe 14,000 metrów; rury kominowe 3,800 metrów. Kontrwagi z ołowiu i żelaza lanego ważą 80,000 kilogramów.

„W gmachu Wielkiej Opery znajduje się 8,670 metrów kwadratowych mozaiki. Przypuszczając, że każdy maleńki marmurowy sześcian trzymał miary jeden centymetr kwadratowy, wtedy na całą robotę wyszło 85,707,200 sztuk kamyków.

„Kolumn dekoracyjnych jest 302; kolumn przy odrzwiach 433, stopni 5,654. Największa długość budowy wynosi 172 metry; największa szerokość 124 metry. Wysokość, licząc od piwnic do wierzchołka liry Apollina, wynosi 99 metrów, z których 66 metrów 52 centimetry wznosi się nad poziomem bulwarów.

—

* Podług słów gazety *Dundee Advertiser*, upoważnioną ona jest do ogłoszenia, że **lady Franklin** potwierdza dane przez nią przed kilku laty przyrzeczenie wypłacenia 2,000 funt. sz. temu, kto dostarczy jej dokumenta o wyprawie jej małżonka. Oprócz tego, lady Franklin zamierza wynagrodzić znalazcy tych dokumentów wszelkie wydatki, jakie mogłyby być poniesione przy ich odszukaniu.

—

* *Bien public* donosi, że mają być **wydane notatki** zmarłego prezydenta meksykańskiego Juareza. W zapiskach tych zawierają się szczegóły odnoszące się do wypadków dotyczących cesarza Maksymiljana i ex-marszałka Bazaine'a.

—

* W skutku odbytego w Berlinie kongresu pocztowego międzynarodowego, rząd angielski postanowił wprowadzić od 1-go stycznia 1875 roku **obniżenie taksy pocztowej**, tak iż list prosty z Anglji do wszystkich państw Europy będzie kosztował 2½ pensy (6¾ kop. sr.).

—

* Departament statystyczny w Waszyngtonie wydał tablicę **ludności na całej kuli ziemskiej**, według której liczba mieszkańców na jej powierzchni wynosi 1,391,032,000. Najludniejsza część świata Azya, liczy 798 miljonów mieszkańców, Europa 300⅙ mil., Afryka 203 mil., Ameryka 84½ mil., Australja z Polinezją 4½ miljonów. Ludność Rosji wykazana jest na 71 mil., Cesarstwa Niemieckiego na 41 mil., Francji 36 mil., Austrji z Węgrami 36 mil., Wielkiej Brytanji z Irlandją 32 mil., Włoch blizko na 27 mil., Hiszpanji 16½ mil., Turcji 15 mil.; ogólna ludność pozostałych krajów Europy nie dosięga 25 miljonów. Najludniejsze państwo w Azji i zarazem na całej ziemi, Chiny, mają mieszkańców 425 mil.; Indostan 240 mil., Japonja 33 miljony. Z ogólnej liczby mieszkańców Australji i Polinezji, na pierwszą przypada 1,674,500, na wyspy ostatniej 2,763,500. W Afryce najbardziej zaludnionemi krajami są: Egipt, mający 8½ mil. mieszk. i Marokko 6 mil. m. Dwie trzecie ludności Ameryki zamieszkują kraje na północ międzymorza. Stany Zjednoczone liczą blizko 39 mil., mieszkańców; Mexyk trochę więcej jak 9 mil. posiadłości angelskie około 4 miljonów. Ogólna ludność Ameryki Północnej wynosi 52 mil., Ameryki Południowej 25½ miljona, licząc w to Brezylję, mającą 10 mil. mieszkańców. Wyspy Indyj Zachodnich mają przeszło 4 mil. mieszk., Ameryka środkowa trochę mniej jak 3 miljony. Najludniejszem miastem na świecie jest Londyn, liczący 3,254,260 mieszkańców; po nim idą: Sutchan (w Chinach) 2,000,000 mieszk., Paryż 1,851,792 m.; Pekin 1,300,000 m., Tschantschau-fu, Hangtschau-fu, Siangtan, Siangnan-fu i Kanton, po 1,000,000 m., Nowy Jork 942,000 m., Tientsin 900,000 m., Wiedeń 834 m., Berlin 826,341 m., Hangkau, Tschingtu-fu po 800,000 m., Kalkutta 794,645 m., Tokio (Yeddo) 674,447 m., Filadelfija 674,022 m., St. Petersburg 667,963 m., Bombay 644,405 m., Moskwa 611,970 m., Konstantynopol 600,000 m., Glasgow 547,538 m., Liverpool 493,405 m., Rio-de-Janeiro 420,000 mieszkańców,

—

* Po otwarciu **kanału Suezkiego** w pierwszym roku przepłynęło tamtędy 486 okrętów, z ładunkiem wynoszącym 439,911 tonn, w drugim 765 okrętów z ładunkiem 1,439,169 tenn, w czwartym 1172 okrętów z ładunkiem 2,085,032 tonn. Rezultat piątego roku, kończącego się obecnie, nie jest jeszcze wiadomy, lecz należy spodziewać się, że ruch żeglarski na kanale zwiększył się jeszcze bardziej. Dochody z kanału Suezkiego, wynoszące w 1871 r. 68 miljonów franków, wzrosły w r. 1874 do 183,200,000 franków.

—

* **W Lille spaliła się** 6-go b. m. w nocy **jedna z największych** we Francji **drukarń**, pod firmą Danel, od dwóch blizko wieków istniejąca. Ocalały tylko odlewnia czcionek i skład papieru. Zresztą zniszczało wszystko, prasy z machinami parowemi o sile 300 koni, sale zecerów z ogromnemi zapasami czcionek i całem urządzeniem, i biblioteka właściciela złożona z wielkiej liczby dzieł znakomitych w wspaniałej oprawie. Szkodę obliczają na półtora miljona franków. Właściciel drukarni oświadczył wszystkim pracownikom, że nie rozpuszcza ich na zimę i sprowadza natychmiast wszystko co potrzeba dla wprowadzenia drukarni w ruch w ciągu kilku tygodni. Wszystkim też zatrudnionym w drukarni wyznacza na czas przerwy roboty płacę równającą się połowie ich zarobku.

—

* **Działalność Towarzystwa palenia trupów.** Towarzystwo Zürichskie palenia trupów, liczące obecnie do 600 członów, zamierza czynnie zająć się wprowadzeniem w praktykę swego programu. Porozumiało się już ono z Siemensem z Drezna, co do urządzenia pieca do palenia trupów. Z drugiej strony poruczono komisjom zbadać kwestję co do miejscowości, sprzyjających urządzeniu kolumbarjów. Głoszą, że przed ukończeniem roku, Towarzystwo będzie uczestniczyło na zebraniu jeneralnem i przedstawi raporta swego komitetu i swych komisji. Jeśli zebranie to przyjdzie do skutku, wtedy Towarzystwo musi dać komitetowi upoważnienie do dalszych działań.

—

* W tych dniach. w sądzie apelacyjnym w Zweybrücken, toczyć się będzie **sprawa rozpoczęta przed 300 laty**. Jest to to spór pomiędzy dwiema gminami o to, która ma posiadać na własność kawałek gruntu.

—

* **Amerykańskie kantory bankierskie.** Kantory bankierskie w New-Yorku przedstawiają wzór wynalazczości amerykańskiej i urzeczywistniają w praktyce ich ulubione przysłowie: „czas — to pieniądze." Około stołu bankiera bezustannie rozwija się, z cylindra, wązki pas papieru, spadający w koszyk, w formie strumienia wody. Na pasie tym idą kolejno wiadomości handlowe, chwianie się kursu giełdowego w New-Yorku i innych miastach, wiadomości z Europy i t. d.; jest to nieprzerwany potok telegramów. U góry znajduje się cyferblat, wskazujący godziny, i agio na złoto, którego kurs nieustanny gra tak ważną rolę we wszystkich interesach amerykańskich. Skazówka, obracając się na cyferblacie, zatrzymuje się na cyfrze kursu. Potrzeba tylko podnieść głowę, a natychmiast widać chwianie się kursu złota, jak chwianie się barometru. W piwnicach, sklepionych z granitu, urządzone są skarbce, gdzie znajdują się stalowe skrzynie; każdy skarbiec wydzierżawiony jest jakiejkolwiek osobie prywatnej, mającej przy sobie klucz od skrzyni, w której przechowane są jego bilety bankowe, brylanty i papiery familijne. Właściciel skrzyni może odwiedzać swe skarby w taki sposób, iż nikt nawet nie będzie się domyślał jego obecności w otwartym skarbcu.

—

* **Wezbranie w Madras.** Telegram z Reicharu donosi o strasznej klęsce, jaka dotknęła okręg madraski: 23-go października, w piątek, od rana padał deszcz ulewny, i trwał, nie ustając ani na chwilę, do niedzieli. W trzy dni po tej ulewie, kraj na wschód od Reichar przedstawiał straszliwy obraz spustoszenia: pola spłukane, sterty zboża poczerniały; jeziora, których jest wiele w tej miejscowości wylały, unosząc z wodą wszystko, co stało na ich wybrzeżach. Żelazna droga madraska przedstawia ruinę. Wysokości szkód jeszcze nie można obliczyć, albowiem linje telegraficzne są poniszczone przez wodę. Na drodze żelaznej pomiędzy Reichar i Madrasem, uniesione jest jedno przęsło mostu, a drugie odrzucone na bok. Most na rzece Czituwatti, długości pół mili, stał w części na kolumnach w formie szruby, częścią na słupach kamiennych; z ostatnich pięć uniósł potok, a dwa drugie zawaliły się. Siła prądu była taka, że rzeka uniosła na swej powierzchni płyty żelazne, ważące po kilka ton, na sto yardów, gdzie i ugrzęzły jednym końcem w piasku. Pociąg, który wyszedł z Bombay 23-go t. m. zmuszony był zatrzymać się pomiędzy Kamalenor i Kopdanuramem: przestał on tak przez pięć dni, a nieszczęśliwi pasażerowie ledwo nie umarli z głodu.

---

* *Jutro, z powodu święta uroczystego, Dziennik nie wyjdzie.*

Redaktor, **M. Berg.**

Warszawa
dnia 5 (17) grudnia.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we czwartek, balet czarodziejsko-romantyczny w 4-ch aktach (12-u obrazach), **Pan Twardowski.** — Początek o godzinie 7½. — *Jutro*, w piątek, opera **Bal maskowy**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony. — *Wczoraj*, było osób 642.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, we czwartek, komedja w 5 aktach, **Z postępem.** — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, w piątek, komedje **Flecista; Drzemka pana Prospera.** — *Wczoraj*, było osób 399.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego). — Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **Koncert** humorystycznych niemieckich artystów z Berlina. — Cena wejścia kop. 30. — Początek o godzinie 7 wieczorem.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha.	Profesor *Girsztowt.*
W chorobach chirurgicznych, we środy i piątki od godziny 9 do 11, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Kosiński.*
W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha.	Profesor *Lambl.*
W chorobach wewnętrznych, we środy i piątki od godziny 12 do 1, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Andrejew.*
W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, wpiątki od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza.	Profesor *Trautvetter.*
W chorobach ocznych, w niedzielę, poniedziałki, wtorki, czwartki i soboty od godziny 1 do 2, oraz w środy i piątki, od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha.	Docent *Wolfring.*

SZPITAL DZIECIĄTKA JEZUS.

Bezpłatna porada lekarska dla przychodzących chorych. Wejście przez drzwi główne od Wareckiego placu.

Choroby zewnętrzne w ogóle.

Dr *Orłowski* codziennie od 10 do 11 godziny rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

We wtorki, czwartki i soboty od 11 do 11½ godziny przed południem.

Choroby wewnętrzne.

Dr *Pogorzelski* codziennie od 9 do 10 godziny rano

—

Przyjmowanie chorych
„W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne — Dr *Stankiewicz.*

Choroby wewnętrzne — Dr *Obrębski.*

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).

Pociąg pośpieszny o godzinie 10 minut 8 wieczór.

Pociąg pasażerski o godz. 8 min. 43 rano.

Przychodzą (na Pragę) o godz. 8 min. 23 wieczorem i o godz. 5 min. 5 rano.

Warszawsko-Wiedeńska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg pośpieszny (klasa 1 i 2) o godz. 7 min. 20 rano.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 11 min. 8 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 10 po południu (dochodzi tylko do Petrokowa).

Do Łodzi wyjeżdża się z Warszawy pociągami: pośpiesznym o godzinie 7 min. 20 z rana i osobowym o godz. 11 min. 8 z rana.

Przychodzą do Warszawy:

Pośpieszny o godz. 8 min. 22 wieczorem.

Osobowy o godz. 5 min. 30 po południu.

Miejscowy (z Petrokowa) o godz. 8 min. 10 z rana.

Warszawsko-Bydgoska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 3 min. 8 po południu.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 40 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 10 po połudnu (tylko do Kutna).

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 2 min. 15 po południu.

Osobowy o godz. 9 min. 48 wieczorem.

Miejscowy o godz. 10 min. 10 z rana.

Warszawsko-Terespolska.

Wychodzą (z Pragi):

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 10 min. 44 wieczorem.

Pociąg towarowo-osobowy (2 i 3 klasa) o godz. 8 min. 56 z rana.

Pociąg pocztowy, 3 klasy, o godz. 3 min. 38 po południu.

Przychodzą (na Pragę): o godz. 5 min. 48 z rana; o godz. 8 min. 35 wieczorem; i o godz. 1 min. 38 z rana.

---

* W dniu 4 (16) bież. mies. i r., chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 31, wyzdrowiało 67, umarło 10, pozostało 1792 (mężczyzn 826, kobiet 964), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 172, kobiet 184.

Przyjechali: — Jenerał-majorowie: baron *Wrangel*, z St. Petersburga, *Chlebnikow*, z Kielc.

Cena okowity dnia 4 (16) grudnia.

	wiadro od rs.	garniec od rs.
Hurtowa składowa	5.30,3—5,31,9	1,72½—1,73.
Pojedyncza szynkarska		1,75 —1,77.

Stosunek garnca do wiadra 100:3071¼. *(G. H.)*

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 4 (16) Grudnia 1874 roku.

Weksle			Żądano Rs.	k.	Płacono R.	k.
Berlin	100 Tal.	3 m.	106	50	106	20
"	" "	8 d.	106	12½	105	82½
Gdańsk	" "	3 m.	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. Szter.	3 m.	7	18	7	16
"		kr. ter.	7	18	7	16
Paryż	300 Frank	10 d.	86	70	86	40
"		"	86	70	86	40
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	96	60	96	15
"	à vista		97	35	96	90
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	75		—
"	" "	3 d.	100	—	99	90
Moskwa	" "	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.						
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125			—	—	147	75
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100						—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę			99	—	98	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.						—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę						—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100			72	—	71	—
Akcje " po 500 rs.			—	—	75	75
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100			114	25		—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej			—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100			100	—	99	55
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.			—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100			—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250			—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.			—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125			—	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 100			51	—	—	—
Akcje Warsz. Towar. fabryk cukru za rs. 500			—	—	—	—
Akcje Tow. fab. cukru i rafin. Leonów rs. 250			—	—	—	—
" " " Józefów rs. 250			—	—	—	—
Akcje Dobrzelińskiego Tow. fab. cukru rs. 500			—	—	—	—
Akcje Tow. przem. zakł. mech. i górn. Lilpop, Rau i Löwenstein w Warsz. za rs. 1000			—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).						
Obligi Skarbu za rs. 100			—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę					—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę					—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu						—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100			—		—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100			94	10	93	80
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1]			94	10	93	80
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2]			91	—	90	70
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3]			86	32½	86	22½
" " " II Serja			85	75	85	45
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4]			—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5]			78	85	78	55
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100			—			—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100			98	25	97	25
" " " 1861 "			98	—	97	—
" " " 1869 "			97	75	96	75
Metaliki Lutowe za rs. 100			—	—	—	—
" Sierpniowe za rs. 100			—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100			186	50		—
" " " ditto ostęplowana			—	—	—	—
" " " 1866 rs. 100			182	—	—	—
" " " ditto ostęplowana			—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie			102	75	102	—

[1] Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. 98½.
[2] Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 2 k. 41⅔.
[3] Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 1 k. 4⅛.
[4] Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. — k. 63⅝.
[5] Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 2 k. 16⅔.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OTWARCIE SPADKOWE. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 7419. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Z powodu śmierci Łukasza Konopki współwłaściciela nieruchomości Warszawskiej Nr. 3048, toczy się postępowanie spadkowe, termin dla regulacji którego na dzień 11 (23) Marca 1875 r. w Kancelarji Ziemiańskiej podpisanego Rejenta wyznaczonym został.

Warszawa d. 28 Sierp. (9 Wrześ.) 1874 r.

Karol Gostomski.

N. D. 7492. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.

Zawiadamia, iż z powodu nastąpionej śmierci:

1. Anieli Radzickiej współwłaścicielki dóbr Czarnominko z okręgu Prasnyszskiego.

2. Katarzyny Rościszewskiej wierzycielki nieruchomości w Płocku Nr. 161. i

3. Ignacego Budziszewskiego współwłaściciela dóbr Zakrzewo-Słomy z okręgu Ostrołęckiego, toczą się postępowania spadkowe, do zamknięcia których w Kancelarji podpisanego Rejenta termin na dzień 10 (22) Czerwca 1875 r. wyznaczony został.

Płock d. 2 (14) Grudnia 1874 r.

Antoni Lubowicki.

N. D. 5576. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu.

Donosi o otwartych spadkach po zmarłych:

1. Stanisławie Chojnackiej współwłaścicielce sumy rsr. 3,000 na dobrach Bobrowniki i Woli Bobrowskiej z okręgu Konieckiego w dziale IV pod Nr. 2 hypotekowanej.

2. Nucie Wejsman właścicielu sumy rs. 180 na dobrach Domaniowie z okręgu Radomskiego zabezpieczonej.

3. Kajli Zilberberg co do sumy rs. 4,952 kop. 21 przez ostrzeżenie z procentem i kosztami na dobrach Ciszycy z okręgu Sandomierskiego w dziale IV pod Nr. 33 Przeuczynie z okręgu Opatowskiego w dziale IV po Nr. 13 na dobrach Wygodzie z okręgu Sandomierskiego w dziale IV pod Nr. 13 zapisanej.

4. Herszku Kirszenbaumie współwłaścicielu młyna i gruntu w dobrach Zielonce z okręgu Kozienickiego; do regulacji których termin na dzień 12 (24) Marca 1875 r. wyznaczam.

Radom d. 14 (26) Sierpnia 1874 r

Tirpitz.

N. D. 5581. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.

Po śmierci:

1. Romualda Kosuth wierzyciela summ: a) 575 rs: i b) 428 rs. pod Nr 52 i subintabulando pod Nr. 47 Dz. IV Wykazu hypotecznego sposobem ostrzeżenia na dobrach Jaworzno z Okręgu Wieluńskiego wpisanych

2. Franciszka Jabłońskiego co do tytułu własności dóbr Rusociny z Okręgu Petrokowskiego, otworzyły się spadki do regulacji których termin na dzień $^{11}/_{23}$ Marca 1875 roku w mej kancelarji jest wyznaczony.

Kalisz d. 24 Sierpnia (5 Września) 1874 r.

Władysław Jawornicki.

N. D. 6582. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.

Po śmierci:

1. Władysława Wężyk współwłaściciela sumy rs. 15,350 w dziale IV pod Nr. 2 wykazu hypotecznego dóbr Sokołów z okręgu sądowego Sieradzkiego.

2. Franciszka Lwowskiego współwłaściciela wsi Mnichy Królewskiej, w okręgu sądowym Kaliskim położonej, otworzyły się spadki, do regulacji których termin na dzień 9 (21) Kwietnia 1875 r. w mej Kancelarji wyznaczam.

Kalisz d. 24 Sierpnia (5 Września) 1874 r.

Teodor Kuszkowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7479. Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 18 (30) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w Magistracie licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na jednoroczne to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1874/5 do tegoż dnia i miesiąca 1876 r. wydzierżawienie od rub. 1828 wyraźnie rubli tysiąc ośmset dwudziestu ośmiu, posesji Nr. 2716, 17, 18, 19 przy ulicy Browarnej w Warszawie.

Interesowani złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje bez skrobań i poprawek, na stęplu ceny kop. 70 podług wzoru niżej zamieszczonego.

Warunki przejrzane być mogą w Magistracie w godzinach biórowych

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . deklaruje zadzierżawić posesję Nr. 2716 17, 18, 19, w Warszawie przy ulicy Browarnej na rok jeden, to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1874/5 do tegoż dnia i miesiąca 1876 roku, ofiarując za dzierżawę rocznie N N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium rs. 183 i na koszta ogłoszenia rs. 15 załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia . . . M ca . . . 871 r

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

Warszawa d. 3 (15) Grudnia 1874 r.

(1—1)

N. D. 7476. Zarząd XI Okręgu Komunikacji.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji, podaje do wiadomości, że dnia 19 (31) Grudnia 1874 r. o godzinie 12 z południa odbytą zostanie w Ogólnem Zebraniu Zarządu, i jednocześnie w Zarządzie powiatowym Błońskim, siódma licytacja głośna, a dnia 23 Grudnia (4 Stycznia) 1874/5 roku, również o godzinie 12 z południa, przetarg na wydzierżawienie od d. 1 (13) Stycznia 1875 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1878 r., dochodu z mostu taryfowego na rzece Mrowie pod Utratą, na trakcie Kaliskim, poczynając in plus od zmiejszonej sumy rocznej rs. 860.

Mający chęć przystąpienia do licytacji, powinni przy odpowiedniem podaniu napisanem na papierze stemplowym ceny właściwej złożyć świadectwo na handel i kaucję wyrównywającą połowie ceny rocznej dzierżawy, a mianowicie rs. 430 i prócz tego na koszta ogłoszenia licytacji gotowizną rs. 95.

Kaucja może być złożona w gotowiźnie lub papierach publicznych procentowych, po kursie oznaczonym przez Ministerstwo Finansów.

Licytanci mogą codziennie z wyłączeniem dni świątecznych i galowych od godziny 9 z rana, do 3 z południa przeglądać i kopjować warunki licytacyjne w biórze Zarządu XI Okręgu Komunikacji i w Zarządzie powiatowym Błońskim.

Warszawa d. 2 (14) Grudnia 1874 r.

Inspektor, Członek Zarządu, Inżenier, Radca Stanu, L. Wasilewski.

Naczelnik Wydziału Stępiński.

Buchalter, Brześciański.

N. D. 7483. Naczelnik Górniczy Okręgu Zachodniego.

Podaje do wiadomości publicznej, iż w Biórze Górniczem Okręgu Zachodniego w Dąbrowie, odbywać się będą licytacje in minus przez deklaracje zapieczętowane, na dowozy i dostawy różnych materjałów dla Zakładów i Kopalni górniczych Okręgu Zachodniego w przeciągu roku 1875 a mianowicie:

po raz pierwszy od podwyższonych cen.

dnia 23 Grudnia (4 Stycznia) 1874/5 roku.

1. Licytacja o godzinie 11 rano na dostawę drzewa z lasów prywatnych dla kopalni węglowych w ciągu lat trzech t. j. 1875, 1876 i 1877 w ogóle za rs. 80491 kop. 80.

2. Licytacja o godzinie $11^1/_2$ przed południem na dostawę drzewa z lasów prywatnych dla kopalni galmanowych w ciągu lat trzech t. j. 1875, 1876 i 1877 w ogóle za rs. 4,954 kopiejek 50.

3. Licytacja o godzinie 12 w południe na dowóz różnych przetworowych i pomocniczych materjałów dla Zakładów Pankowskich w ogóle za rs. 5659 k. 5.

4. Licytacja o godzinie $12^1/_2$ po południu na dowóz dla kopalni galmanu Anna i płuczki Strzemieskiej drzewa, miału galmanowego i różnych materjałów z Dąbrowy, w ogóle za rs. 624 kop. 49.

5. Licytacja o godzinie $1^1/_2$ po południu na dowóz dla kopalni galmanu Barbara i płuczki Życheckiej miału galmanowego i różnych materjałów z Dąbrowy, w ogóle za rs. 132 k. 84.

6. Licytacja o godzinie 2-giej po południu na dowóz dla kopalni galmanu Józef i płuczki Olkuskiej drzewa, miału galmanowego i różnych materjałów z Dąbrowy, w ogóle za rs. 606 kopiejek 33.

7. Licytacja o godzinie $2^1/_2$ po południu na dowóz drzewa z lasów rządowych do kopalni rud żelaznych Siemonia, Najdziszew i Mierzęcice, oraz do kopalni Glinki ogniotrwałej August w ogóle za rs. 771 kop. 42.

8. Licytacja o godzinie 3 ciej po południu na dowóz galmanu do Hut Cynku pod Będzinem z kopalni Anna i płuczki Strzemieskiej, w ogóle za rs. 449 k. 10.

9. Licytacja o godzinie $3^1/_2$ po południu na takiż dowóz jak w 8 punkcie z kopalni Barbara i płuczki Życheckiej w ogóle za rs. 576 kopiejek 72.

dnia 24 Grudnia (5 Stycznia) 1874/5 roku.

10. Licytacja o godzinie 11 rano na dowóz różnych przetworowych i pomocniczych materjałów do walcowni Sławkowskiej w ogóle za rs. 1606 kop. 95.

11. Licytacja o godzinie $11^1/_2$ przed południem na dowóz drzewa z lasów rządowych do budowli w Okręgu w ogóle za rs. 393 kop. 41.

12. Licytacja o godzinie 12 w południe na dowóz drzewa z lasów Rządowych do kopalni węglowych, w ogóle za rs. 703 kop 4.

po raz drugi od cen roku bieżącego.

Licytacja o godzinie $12^1/_2$ po południu na dowóz do magazynu Okręgowego w Dąbrowie żelaza, drobnych odlewów, gwoździ i innych wyrobów z Zakładów Rządowych Górniczych okręgu Wschodniego, w ogóle za rs. 340.

14. Licytacja o godzinie 1 po południu na przewóz surowizny i odlewów żelaznych z Zakładów Panki do Zakładów i kopalni w Dąbrowie, w ogóle za rs. 1897 kop. 50.

15. Licytacja o godzinie $1^1/_2$ po południu na dowóz różnych materjałów do Pudlingarni i Warsztatów Mechanicznych w Hucie Bankowej, w ogóle za rs. 1149 kop. 90.

16. Licytacja o godzinie 2 po południu na dowóz różnych materjałów do wielkich Pieców w Hucie Bankowej i wywóz szlaki z tegoż Zakładu, w ogóle za rs. 948 k. 79.

17. Licytacja o godzinie $2^1/_2$ po południu na dostawę do wielkich Pieców w Hucie Bankowej Rudy żelaznej kamionkowej z gruntów prywatnych, w ogóle za rs. 10,788.

18. Licytacja o godzinie 3 po południu, na dowóz do wielkich Pieców w Hucie Bankowej rudy żelaznej z kopalń Siemonia i Najdziszów, w ogóle za rs. 2646.

dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1874/5 roku.

19. Licytacja o godzinie 11 rano na dowóz rudy żelaznej i glinki ogniotrwałej z Kopalni rządowej Mierzęcice do zakładów i budowli w Okręgu, w ogóle za rs. 1450.

20. Licytacja o godzinie $11^1/_2$ przed południem na dowóz do wielkich Pieców w Hucie Bankowej rudy żelaznej łącznie z wydobyciem onej z gruntów włościańskich Siemonia i Najdziszów, w ogóle za rs. 355.

21. Licytacja o godzinie 12 w południe, na dowóz do wielkich Pieców w Hucie Bankowej rudy żelaznej łącznie z wydobyciem onej, z gruntów włościańskich wsi Mierzęcice, w ogóle za rs. 4398 kop. 75.

22. Licytacja o godzinie $12^1/_2$ po południu, na dowóz glinki ogniotrwałej łącznie z wydobyciem onej, z gruntów włościańskich wsi Mierzęcice do zakładów i budowli w Okręgu, w ogóle za rs. 3125.

23. Licytacja o godzinie 1 po południu na dowóz do wielkich Pieców w Hucie Bankowej rudy żelaznej łącznie z wydobyciem onej, z gruntów włościańskich wsi Kadłub, w ogóle za rs. 2322.

24. Licytacja o godzinie $1^1/_2$ po południu na dowóz galmanu do Hut cynku pod Będzinem z kopalni Ulisses i płuczki Bukowskiej, w ogóle za rs. 10843 kop. 40.

25. Licytacja o godzinie 2 po południu na takiż dowóz jak w 24 punkcie z kopalni Jerzy i płuczki Starczynowskiej, w ogóle za rs. 12659 kop. 12.

26. Licytacja o godzinie $2^1/_2$ po południu, na takiż dowóz jak w 24 punkcie, z kopalni Józef i płuczki Olkuskiej w ogóle za rs. 1233 kop. 83.

27. Licytacja o godzinie 3 po południu, na dowóz Koksu drobnego z placów fabrycznych w Hucie Bankowej do Hut cynku pod Bendzinem, w ogóle za rs. 750 kop. 40.

Pragnący uczestniczyć w wyżej wymienionych licytacjach obowiązani w oznaczonym dniu i godzinie składać w Biórze Górniczem Okręgu Zachodniego w Dąbrowie deklaracje pisane na papierze stemplowym ceny kop. 70 podług wzorów w warunkach licytacyjnych dołączonych i do deklaracji tych dołączać na kaucję gotowiznę, lub też listami zastawnemi albo innemi papierami procentowemi Cesarstwa i Królestwa z właściwemi kuponami $^1/_{10}$ część, ogólnej wartości dowozu lub dostawy i na koszta ogłoszeń licytacji w gotowiźnie pół procent od tejże sumy.

Przy tem nadmienia się, że przy składaniu kaucji, za kwoty niedochodzące rubla, należy składać całkowitego rubla, zaś na koszta ogłoszeń licytacji za kwoty niedochodzące 50 kop. należy składać 50 kop., a za kwoty większe od 50 kop. rubla całkowitego.

Deklaracje winny być pisane wyraźnie, bez skrobań i poprawek i składane w Biórze Górniczem Okręgu Zachodniego najpóźniej w dniu do licytacji oznaczonym, na pół godziny przed terminem, gdyż podane nie w oznaczonym terminie i napisane nie podług formy wskazanej przyjęte nie będą.

Warunki do rzeczonych licytacji służące, w których zarazem oznaczone są ilości potrzebnych dowozów i dostaw, jak również szczegółowe ceny na każdy rodzaj dowozu lub dostawy, przeglądane być mogą w Biórze Górniczem w Dąbrowie codziennie, wyłączając dni galowe i święta uroczyste.

Dąbrowa d. 2 Grudnia 1874 r.

Naczelnik Górnictwa, Gruszecki.

Urzędnik do Szczególnych poruczeń, I. Jaszewski.

Sekretarz, I. Bykow.

N. D. 7455. Komora Celna Sosnowice niniejszem obwieszcza, że dnia 16 (28) Grudnia 1874 roku, i następnych dni w gmachu jej (na stacji Drogi Żelaznej Sosnowice), sprzedawane będą przez publiczną licytację różne konfiskowane towary, a mianowicie: materje jedwabne, wełniane i bawełniane, towary łokciowe, galanteryjne i inne, w ogóle na rs 1,000 oszacowane.

Sosnowice d. 1 Grudnia 1874r.

N. D. 7478. Wójt Gminy Jabłonna.

Ogłasza się na zasadzie wyroku Sądu Gminnego z dnia 19 Listopada r. b. za Nr. 46 w d. 4 (16) Stycznia 1875 r. o godzinie 12 w południe na gruncie wsi Szamocin będzie odbywać się publiczna licytacja, na sprzedaż dwóch osad włościańskich we wsi Szamocinie gruntu morgów 110 prętów 173 i na wsi Michałówku gruntu morgów 9 prętów 65 z budowlami jakie obecnie znajdują się na gruncie i inwentarzem żywym i martwym oraz serwitutami do tych osad przywiązanemi, należących do Władysława Unruch, jaki to majątek w dniu 8 Sierpnia r. b. przez publiczną licytację nabył, lecz warunków niedotrzymał.

Życzący przystępować do licytacji bez żadnego wyłączenia powinni złożyć wadium rs. 1,060 każdy.

Licytacja ta na sprzedaż ruchomego i nieruchomego majątku rozpoczynać się będzie od sumy rs. 7,200

Szczegółowe warunki mogą być przejrzanemi każdodziennie w Urzędzie Gminy Jabłonna, za wyłączeniem świąt kościelnych i galowych.

p. o. Wójta, Regman.

N. D. 7486. Zarząd Domu Przytułku i Pracy w Warszawie.

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na mocy upoważnienia J. W. Prezesa Warszawskiej Rady Miejskiej Publicznej Dobroczynności z d. 23 Października r. b. № 17429, w dniu 16 (28) Grudnia r. b. o godzinie 10 rano w Kancelarji Domu Przytułku i Pracy za rogatką Wolską, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż różnych efektów z użycia wyszłych, jak również kości i starego żelastwa.

Warszawa d. 4 Grudnia 1874 r.

Kurator. Rzeczywisty Radca Stanu, A. Bielski.

Nadzorca, Gieczyński.

N. D. 7490. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Moritza Brokman kupca w mieście Gubernialnem Kaliszu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu mieszkającego obrane mającego, od którego tenże Patron stawa i subhastacją dóbr Mokrsko z przyległościami w poszukiwaniu sumy rs. 2630, z procentem zaległym od daty ostatniego kwitu popiera, protokułem Romualda Pinowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym, w dniach 5 (17) i 6 (18) Sierpnia 1874 roku sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Mokrsko i Słupsko, z przyległościami, składające się z dwóch dominialnych folwarków Mokrsko Szlacheckie i Brzeziny, osad wieczysto czynszowych, osady młynarskiej na gruntach dominialnych folwarku Mokrsko egzystującej, osady karczemnej we wsi Mokrsku, osady karczemnej i osady kowalskiej we wsi Słupsko, oraz wsi uwłaszczonych Mokrsko Szlacheckie, Słupsko i Piaski, z wszelkiemi zabudowaniami folwarczuemi, gruntami dworskiemi, łąkami, pastwiskami, lasami, propinacją, polowaniem i wszelkiemi przynależytościami, oraz użytkami całość dóbr stanowiącemi, w granicach jak się znajdują, z wyłączeniem zabudowań i gruntów na własność włościan przeszłych. Dobra te graniczą, a mianowicie folwark Mokrsko Szlacheckie na wschód słońca z gruntami probostwa Mokrsko, na południe z dobrami Komorniki i włościan wsi Wróblewa, na zachód z gruntami włościańskiemi wsi Mokrsko i wsi Słupsko, zaś folwark Brzeziny na wschód słońca z gruntami wsi Słupsko, i wsi Piaski, na południe z gruntami włościan wsi Mokrsko i wsi Słupsko, na zachód ii północ z gruntami dóbr Młynisko, w których znajduje się kościół parafialny. Odległe od m. powiatow, Wielunia wiorst 10, osady Praszka mil dwie, Wieruszów trzy, a Częstochowa i Sieradz wiorst po 14. Należą do gminy i Parafii Mokrsko w okręgu i powiecie Wieluńskim, guberuji Kaliskiej położone, własność Tadeusza Trepki stanowiące w jego znajdującym się posiadaniu, który w dobrach tych zamieszkuje. Osadę zaś karczemną we wsi Mokrsku posiada prawem wieczystej dzierżawy Hieronim Campioni z której opłaca czynszu po rs 3 i szynkuje trunki dworskie—zaś osadę młynarską w tejże wsi posiadają prawem wieczystej dzierżawy Franciszek Ksawery i Antonina małżonkowie Świtalscy za opłatą czynszu rs. 1, wreszcie osadę karczemną we wsi Słupsko posiada prawem wieczystej dzierżawy Wincenty Lewandowski obowiązany opłacić czynszu do dominium rocznie rs. 3 i szynkować trunki dworskie który miał pozbyć Piotrowi Medyńskiemu, nakoniec osadę kowalską w tejże wsi posiada prawem wieczystej dzierżawy Józef Jański obowiązany opłacić czynszu rocznie po rs. 1.

Granice dóbr zajętych nie są sporne obcą dziedziną nie przecięte, oznaczone miedzami graniczuemi, kopcami i drogami. Rozległość zaś mają całe dobra zajęte po uwłaszczeniu włościan jako własność dominialna pozostałą, uważając sposobem przybliżonym morg 3016, prętów 150 czyli włok 100 morg 16 prętów 150 miary nowopolskiej, albo około dziesiatyn 1543 miary ruskiej. Grunta należą do klasy II, III i IV. Podatki opłacają się do kasy powiatowej w Wieluniu rocznie rs 1679 kop. $78^1/_2$. Dalsze szczegóły to jest opis budowli, ilość wysiewu, inwentarzy i narzędzi gospodarczych, w dobrach zajętych znajdujących się opisano po szczegółowe w protokole zajęcia.

Akt zajęcia wręczony został Waleremu Kossowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Wieluniu i Edmundowi Wajcht Wójtowi gminy Mokrsko w wsi Mokrsku dnia 6 8 Września 1874 r obudwom do rąk własnych, następnie do księgi wieczystej dóbr zajętych w kancelarji Ziemiańskiej w dniu 15 (27) Listopada t. r., a do księgi zaaresztowań w Trybunale utrzymywanej w dniu 28 Listopada (10 Grudnia) r. b. wpisany i zaregestrowany został.

Sprzedaż dóbr zajętych odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miejscu zwykłych jego posiedzeń.

Warunki licytacyjne oraz zbiór objaśnień w biórze Pisarza Trybunału i u popierającego sprzedaż Franciszka Modrzejewskiego Patrona przejrzane być mogą.

Pierwsze ogłoszenie warunków nastąpi na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w dniu 8 (20) stycznia 1875 r. o godzinie 10 z rana.

Kalisz d 28 Listopada (10 Grudnia) 1874 r

Skoczyński.

N. D. 7489. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Heleny z Leśniowskich Bielińskiej, Józefa Bielińskiego Urzędnika żony, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, w mieście Kaliszu zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego nieruchomości Nr. 225 w Kaliszu, u Antoniego Zgleczewskiego Patrona w mieście Kaliszu zamieszkałego, obrane mającej, który to Patron stawać i subhastacją popierać będzie, w poszukiwaniu sumy rs. 594 z procentem za lat pięć, protokółem Franciszka Roweckiego Komornika, d. 3 (15) Września 1874 r., zajętą została na sprzedaż w drodze subhastacji.

Nieruchomość Miejska Nr. 225.

a właściwie Nr. 225b, w mieście Kaliszu przy ulicy Żydowskiej, Złotą zwanej, położona. Nieruchomość ta jest narożna, ma jeden front na ulicę Złotą, a drugi na ulicę Nową zwaną, uważając z ulicy Złotej, z prawej strony graniczy z nieruchomościami do Józefa Jarocińskiego należącemi i z temiż nieruchomościami się styka. Nieruchomość ta o parterze w części z drzewa, a w części z cegły, bez komina dachówką kryta znajdują się w niej dwa kramy, od strony ulicy Złotej. Nieruchomość ta obciążona sumą rs. 594 należała do Salomona i Hany-Mirli małżonków Wejngot, obecnie stanowi wakujący spadek po tychże, którego kuratorem jest Emiljan Drecki Patron w Kaliszu zamieszkały. Kramy zajmują i posiadają: Hersz-Majer Traube i Kasryel Lewi. Na poddaszu stancję zajmuje Józef-Michał Jarociński właściciel sąsiedniej nieruchomości. Podatki rocznie czynią rs. 18 kop. 6, te opłacają się do kasy miejskiej w Kaliszu.

Obszerniejszy opis zajętej nieruchomości znajduje się w protokóle zajęcia, w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które tak u Pisarza Trybunału w Kaliszu jak i u Zgleczewskiego Patrona sprzedaż popierającego przejrzane być mogą.

Protokół zajęcia doręczono: Bolesławowi Miaskowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Kaliszu do rąk własnych i Franciszkowi Przedpełskiemu Prezydentowi miasta Kalisza na ręce Szulakiewicza Radnego Magistratu doręczono dnia 5 (17) Września 1874 r., zaregestrowano w hipotece tejże nieruchomości Nr. 225 B. dnia 10 (22) Września 1874 r. Wniesiono do księgi zaregestrowań w biórze Pisarza Trybunału d. 20 Września (2 Października) t. r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu d. 1 (13) Listopada 1874 r. o godzinie 10 z rana.

Kalisz d. 21 Wrześ: (3 Paźdz:) 1874 r.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w d. 1 (13 i 15 (27) Listopada, oraz 29 Listopada (11 Grudnia) r. b., termin do tymczasowego przysądzenia oznaczonym został na dzień 2 (14) Stycznia 1875 r. godzinę 10 z rana. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 100.

Kalisz d. 2 (14) Grudnia 1874 r.

Skoczyński.

N. D. 7487. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Odpowiednio do art. 682 K. P. S. zawiadamia, że na żądanie Ludwika Tarnowskiego, Sztabs Rotmistrza wojsk Cesarsko Rossyjskich, w cesarstwie Rosyjskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Władysława Kinickiego Patrona w Radomiu jako swego Obrońcy obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 3,144 z procentem, aktem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Radomiu Leona Kucharskiego z dnia 11 (23) Lipca 1874 r., zajęte zostały na przymusową przedaż w drodze subhastacji,

DOBRA ZIEMSKIE

Ossala, w jednej księdze dawniej hypotecznie uregulowane, obecnie zaś na trzy folwarki, mianowicie: Ossala, Trzecianka i Dąbrowa hypoteceuie rozdzielone i z tychże folwarków po odpadnięciu na rzecz włościan przyległości Nakol i Niekrasów składające się, w gminie Tursko, parafji Niekrasów, w powiecie Sandomierskim, okręgu Staszowskim, gubernji Radomskiej, w granicach z rzeką Wisłą oraz z dobrami Tursko i Osiek, w odległości od miasta Staszowa mil 3, od Sandomierza mil 5, od Radomia mil 16, od osady Osiek mile 1 na położone, własność Stanisława i Emilji z Malinowskich małżonków Targowskich, którzy w nich zamieszkują, stanowiące.

Podatki z całych zajętych dóbr to jest z folwarków Ossala, Trzcianka i Dąbrowa opłacające się do kassy okręgowej Sandomierskiej, podług świadectwa tejże kasy z dnia 12 Lipca 1874 r. wnoszą rocznie ogółem rs. 1,060 kop. $63^1/_2$.

Akt zajęcia doręczony został Pisarzowi Sądu Pokoju w Staszowie Błażejowi Kędrackiemu, i Wójtowi gminy Tursko Frasciszkowi Taras, dnia 23 Września (5 Października) 1874 roku, wniesiony do ksiąg wieczystych, rozdzielonych dóbr Ossala mianowicie do ksiąg folwarków Ossala, Trzcianka i Dąbrowa dnia 12 (24) Października 1874 r., a wpisany do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu dnia 26 Października (7 Listopada) 1874 r.

Przedaż odbywać się będzie w trzech oddziałach podług rozdzielania hypotek to jest oddzielnie każdego folwarku stosownie do opisu w zajęciu, a mianowicie sprzedane będą.

W Oddziale I. Folwark Ossala obejmujący przestrzeni ogólnej mórg około 713, prętów 75, a w szczególności: w ogrodach około mórg 16, w gruncie ornym przeważnie żytnim mórg 256 prętów 252, w łąkach morg 42 prętów 77, w pastwiskach mórg 19 prętów 124, w lasach mórg 207 prętów 205, w placach pod zabudowaniami mórg 6 prętów 259, resztę pod wodą, piaskami, nieużytkami, granicami, drogami, rowami i wygonami.

Zabudowania na folwarku tym następujące: dwór drewniany szalowany, na podmurówce oficyna murowana, stajnie w słupy murowane, chlewy, dom murowany z gankiem w którym z tyłu urządzony spichierz z oddzielnym wchodem, budynek murowany w którym mieszka stelmach dworski i urządzona pralnia, gorzelnia murowana nieczynna bez aparatów, dom drewniany, wszystkie te budowle gontem kryte, czworak drewniany, takiż czworak drugi pod słomą, dom dla kowala z kuźnią pod jednym dachem gontem krytym, narzędzia kowalskie w kuźni, miech, kowadło, szrubsztaki i t. p. są własnością właściciela dóbr, kowal zaś Antoni Zygadłowski za dokonywanie dworowi wszelkich robót kowalskich, pobiera rocznie pensji rs. 75 i ordynacji korcy 11. Stodoła na podmurowaniu drewniana w słupy murowane o dwóch klepiskach, i takaż stodoła druga mieszcząca w sobie młocarnię i sieczkarnię z fabryki w Białogonie a przy niej szopa w której urządzony kierat, budynek drewniany w słupy murowane w którym urządzone obory, piwnica murowana pod dachem słomianym, kloaka drewniana pod gontem, karczma ze stajnią zajezdną drewniana z wystawką, zostająca w administracji Skarbu, gdyż właściciele ze względu na podwyższone patenta zrzekli się propinowania, kuźnia drewniana bez narzędzi kowalskich pod gontem, młyn wodny drewniany w słupy wystawiony pod gontem, o dwóch gankach, stępach i jagielniku wewnątrz podzielony na młynice, sień i jednę izbę, pogródki ze stosownem wiązaniem i stawidłami, młyn ten zostaje w posiadaniu dzierżawnem Mendla Horowitz za umową urzędową przed Rejentem w Staszowie zawartą w r. z. na lat trzy to jest z dniem 12 (24) Czerwca 1877 r. expirującą za czynsz roczny po rs. 172 kop. 50. Dziedziniec przed dworem wygrodzony sztachetami z furtką i bramą wjazdową, ogród owocowy i angielski w którym znajdują się sadzawki zarybione. Wraz z folwarkiem Ossala zajęto na sprzedaż pomieszczony tam inwentarz: koni fornalskich 6, wołów roboczych 4, krów 6, pługów 4, radeł 4, bron 8.

Zasiewy praktykować się mają w Ossali takie: żyta korcy 50, pszenicy korcy 15, jęczmienia korcy 12, owsa korcy 60, grochu korcy 5, kartofli korcy 40, siana zbiera się rocznie fur 50.

W Oddziale II. Folwark Trzcianka, wynoszący ogólnej rozległości mórg około 642, prętów 201, mianowicie: ogrodów mórg 2, prętów 197, gruntu ornego morg 291, prętów 290, łąk morg 59, prętów 141, pastwisk mórg 114, prętów 198, lasu mórg 150, placów pod zabudowaniami mórg 3, prętów 185, wody mórg 8, prętów 249, resztę zajmują piaski, nieużytki, granice, drogi, wygony i rowy.

W folwarku tym mieści się: dom mieszkalny drewniany w połowie gontem a w drugiej słomą kryty, czworak drewniany, stodoła drewniana w słupy murowane o 2-ch klepiskach w której urządzona młocarnia i sieczkarnia a przy niej przystawiona szopa mieszcząca kierat, stodoła druga drewniana w słupy murowane, budynek drewniany w słupy murowane na pomieszczenie inwentarza gruntowego pod gontem, młyn wodny drewniany pod gontem o 2-ch gankach z kompletną maszynerją i przyrządami oraz pogródkami, dom przy młynie drewniany pod słomą, młyn i dom powyższy dzierżawi Stanisław Bargiel za umową prywatną mającą służyć do roku 1875. za opłatą rocznego czynszu rs. 180.

Inwentarz zajęto taki: koni fornalskich 4, wołów 4, pługów 4, radeł 4, bron 4.

Zasiewy podano następujące, iż wysiewa się: żyta korcy 20, pszenicy korcy 40, jęczmienia korcy 20, owsa korcy 50, grochu korcy 5, kartofli korcy 30, siana zbiera się wozów 100.

W Oddziale III. Folwark Dąbrowa zawierający ogólnej powierzchni mórg 253, prętów 124, to jest gruntu ornego mórg 188 prętów 292, łąk mórg 37, prętów 82, pastwisk mórg 11, prętów 176, wody mórg 4, prętów 85, pod zabudowaniami mórg 2, prętów 247, resztę zajmują nieużytki.

Na folwarku tym znajdują się budowle: czworak drewniany słomą kryty, owczarnia i chlew pod jednym dachem słomianym, młyn wodny drewniany pod gontem o dwóch gankach, chałupa i stodoła przy młynie drewniane słomą pokryte.

Młyn ten zabudowania przy nim oraz 17 mórg, 240 prętów gruntu i kawałek łąki posiadają Mosiek Wejnfeld i Pinkwas Hamer na zasadzie jak podali kontraktu kupna za summę rs. 2000, przed Rejentem Wąsowiczem w Staszowie dnia 28 Grudnia (9 Stycznia) 1873/4 r., z właścicielami dóbr Targowskiemi zawartego, przedaży tej, popierający przedaż Tarnowski nie uznaje za ważną.

Inwentarzy żadnych na folwarku Dąbrowa niema.

Zasiewy dopełniają się takie: żyta korcy 30, pszenicy korcy 10, jęczmienia korcy 6, owsa korcy 50, siana zbiera się wozów 50. Gospodarstwo płodozmienne.

Wedle oświadczenia właścicieli małżonków Tarnowskich w teritorjum dóbr zajętych, okazywać się mają pokłady soli i w tym celu poszukiwania przedsięwzięte zostały.

Pierwsza publikacja warunków przedaży wszystkich trzech folwarków zajętych, to jest Ossali, Trzcianki i Dąbrowy odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Radomiu dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1874/5 r. o godzinie 10 rano.

Obszerniejszy opis dóbr i szczegółowe warunki przedaży co do każdego folwarku będą do przejrzenia u Pisarza Trybunału i u Władysława Kinickiego Patrona w Radomiu przedaż tę popierającego.

Radom d. 26 Paźdz. (7 List.) 1874 r.

Szczuka.

Wywieszono na tablicy w Sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego w dniu dzisiejszym.

Radom d. 28 Paź. (9 Listop.) 1874 r.

Szczuka.

N. D. 7488. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

W zastósowaniu się do art. 682 K. P. S. podaje do wiadomości, iż na żądanie Sane Cemacha kupca w mieście powiatowem Płońsku zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Obrońcy swego Franciszka Lebensztejna Patrona w Płocku, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 3,000, procentu i kosztów od Franciszka Antoniego dwóch imion Kamińskiego obywatela, w mieście Mławie zamieszkałego, zajęte zostały protokółem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Płocku Teofila Slaskiego, sporządzonym, w dniach 29 Kwietnia (11 Maja), 1 (13) i 2 (14) Maja r. b., na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia:

DOBRA ZIEMSKIE

Czernice Borowe z przyległościami, do własności dłużnika Kamińskiego należące, w posiadaniu dożywotniem Teodory z Kamińskich i Tomasza małżonków Tańskich, w tychże dobrach zamieszkałych, zostające, położone, w powiecie i okręgu sądowym Prasnyszskim, gminie Chojnowo, guber. Płockiej odległe od miasta Prasnysza wiorst 11, od Mławy wiorst 24, od Ciechanowa wiorst 21, od Płocka wiorst 84, graniczą na wschód z wsią Węgra i Chojnowo, na południe z wsią Dzilino i Jabłonowo, na zachód z wsią Zembrzus i Żebry, na północ z Pawłowem i Zberożem.

W zajętych dobrach znajdują się następujące zabudowania: 1. Dwór murowany z wieżą dwupiętrową, blachą pokryty, zamieszkały przez dożywotników, przed dworem znajduje się mur z kamienia i cegły postawiony. 2. Chlewek i kloaka z drzewa 3. Dom składający się z przystawek; w części gontami i deskami kryty, zajmowany przez rządcę i służbę dworską. 4 Chlewek drewniany deskami kryty 5. Dom z kamienia polnego słomą pokryty, zajęty przez służbę dworską. 6 Kurniki i chlewy piętrowe z kamienia i cegły dachówką pokryte. 7. Chlew, wozownia, stajnia, druga wozownia, wszystko z drzewa pobudowane gontami i słomą pokryte. 8. Stajnia z kamienia i cegły postawiona, dachówką pokryta. 9. Dzwonek spiżowy na słupie i studnia balami cembrowana. 10. Dom drewniany w węgieł stawiany, słomą kryty, zajęty przez służbę dworską, przytym chlewek. 11. Stodoła z drzewa w łątki słomą kryta, w której urządzony jest spichrz o jednej komorze na dole i na górze, oraz znajduje się młocarnia i sieczkarnia, przy tej szopa słomą kryta. 12. Stodoła z drzewa w węgieł pod słomą o 3 ch klepiskach, w jednym zasieku urządzony spichrz, a na górze komora. 13. Stodoły dwie drewniane pod słomą, każda o trzech klepiskach, w jednej znajduje się młocarnia z maneżem i spichrz z komorą na górze. Zabudowania te połączone są bramą, a pomiędzy temi stoi szopa na słupach słomą kryta. 14. Owczarnie dwie z drzewa i gliny w jaskółcze gniazdo postawione, z ryżami. 15. Obora z gliny w jaskółcze gniazdo słomą pokryta o pięciu drzwiach. 16. Wiatrak drewniany o jednym ganku, w którym znajdują się dwa kamienie, skrzynia, stawidło, socha, wrzeciono żelazne i rawka blaszana, dworskie, inne utensylja młynarza. 17. Dom i stodoła z drzewa pobudowane pod słomą, oraz studnia posiadane przez dzierżawcę młynarza Franciszka Pilasińskiego, który ma dodane 12 prętów gruntu, 100 prętów łąki i dwie lichy pod len, z czego opłaca rocznie rs. 27 i uzupełnia bezpłatnie mielenie dla dworu. 18. Dom z kamienia i cegły, dachówką kryty, przeznaczony na wyszynk trunków krajowych, w którym dwie izby zajmuje służba dworska, z domem tym połączony jest drugi dom tak samo budowany zajęty przez służbę dworską. 19. Chlewek drewniany bez dachu i kuźnia z cegły surówki i z gliny w jaskółcze gniazdo postawiona, gontami pokryta, w której mieszka kowal Juljan Budkiewicz 20. Po zniszczonej stodole na 8 słupkach znajdują się krokwy. 21. Dom z drzewa w łątki pod słomą, który zajmuje Pejsak Drejzner bezpłatnie, i uwłaszczony włościan. 22 Dom tak samo jak poprzedni postawiony, zajęty jest w połowie przez Augusta Burkat stolarza, a w drugiej połowie przez uwłaszczonego. 23. Chlewek drewniany pod słomą i studnia z żurawiem 24. Dom z drzewa w łątki pod słomą, w którym mieszka służący dworski i uwłaszczony włościan. 25 Dwie studnie, zdrojowa i z żurawiem, drzewem cembrowane, pomiędzy zabudowaniami płoty. Grunta orne podzielają się na trzy pola, z których każde ma rozległości około włók 9 morgów 20.

Ogrody: owocowy około dworu około 4 morgów obszerny, mający drzewa owocowe różnego gatunku i 11 ogrodów warzywnych położonych w bliskości dworu i zabudowań dworskich, mają rozległości około morgów 11 prętów 160.

Łąki polne i przy domu mają rozległości około włók 2, morgów 10, prętów 150.

Bór sosnowy pod granicę wsi Węgra, ma rozległości około włók 8 morgów 20.

Zagajnik pod granicę Pawłowa i Zberoża ma rozległości około włók 8.

Zarośla w miejscu Grabnik zwanym i pod granicą Dzilina, mają rozległości około włóki jednej morgów 23.

Dwa kanały zarybione karaskami przy dworze, rozległe około jednej morgi, inne dwa kanały rozległe około 8 prętów.

Bagna mają rozległości około 3 morgów, przestrzeń zaś pod zabudowaniami, w drogach, granicach i rowach wynosi około włók 2 morgów 10.

Ogólna przestrzeń przybliżenie zajętych dóbr wynosi około włók 52 morgów 23 prętów 18.

W dobrach tych znajduje się kościół i grunta kościelne, oraz grunta uwłaszczone, które zajęciu nie ulegają.

Razem z dobrami zajęty jest inwentarz gruntowy: owiec 700, jagniąt 270, koni cugowych 4, koni roboczych 24, wołów 40, krów 22, jałowizny sztuk 20, pszczół roi 4, i w lesie barci 3, młocarnia, sieczkarnia, wialnia, trzy młynki, wozów półtoraczuych 6 i kolejnych 2.

Podatków opłaca się z dóbr zajętych rocznie rs. 528 kop. $93^1/_2$, zalega zaś podatku rs. 289 kop. 5, na kancelarję Wójta rs. 49 kop. 47.

Sane Cemach prawa swoje do popierania subhastacji i sumę poszukiwaną rs 3000 z procentem i kosztami ustąpił Augustowi Niedziałkowskiemu, obywatelowi we wsi Czernicach Borowych zamieszkałemu, za aktem urzędowym daty 27 Maja (8 Czerwca) 1872 r. który do tego interesu ma zamieszkanie prawne obrane u swego Obrońcy Franciszka Lebensztejn Patrona w Płocku.

Bliższy opis, jako też warunki licytacyjne przejrzane być mogą u Pisarza Trybunału tutejszego i u Franciszka Lebensztejn Patrona, sprzedaż popierającego.

Protokół zajęcia doręczono w kopjach: 1) Artiurowi Billewiczowi Pisarzowi Sądu Pokoju w Prasnyszu i 2) Aleksandrowi Borkowskiemu Wójtowi gminy Chojnowo, w dniu 27 Maja (8 Czerwca) r. b.

Akt zajęcia wniesiono do księgi wieczystej dóbr ziemskich Czernice Borowe w okręgu Prasnyszkim położonych w dniu 8 (20) Czerwca r. b. a do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego utrzymywanej dnia dzisiejszego.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych przygotowanych do sprzedaży w drodze przymuszonego wywłaszczenia dóbr ziemskich Czernice Borowe w okręgu Prasnyszskim położonych, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku o godzinie 10 z rana w dniu 4 (16) Sierpnia r. b.

Płock d. 14 (26) Czerwca 1872 r.

Asesor Kolegjalny, A. Bielski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Płocku.

Płock d. 14 (26) Czerwca 1872 r.

Asesor Kolegjalny, A. Bielski.

Po odbyciu w dniu 29 Września (11 Października) 1872 r. przygotowawczego przysądzenia powyższych dóbr, które za sumę rs. 12,000 Patronowi Franciszkowi Lebensztein przygotowawczo przysądzone zostały i po oddaleniu sporów wyrokami wyższych instancji Trybunał Cywilny w Płocku wyrokiem swym w dniu 28 Listopada (10 Grudnia) r. b. wydanym do dalszego popierania subhastacji podstawił wierzycieli hypotecznych jako to: Tomasza Grabowskiego we wsi Mokrsku okręgu Płockim, Sylwina Grabowskiego we wsi Szyjki okręgu Prasnyszskim; Urszulę z Grabowskich Mieczyńską Stanisława Mieczyńskiego żonę, w asystencji męża czyniącą czyli obojga małż. Mieczyńskich we wsi Cieszewie okręgu Płockim, Aleksandra Mięczuikowskiego i Emilję z Turowskich Beńth w Warszawie zamieszkałych, obywateli a zamieszkanie prawne w m. Płocku u Walentego Stryjewskiego Patrona Trybunału obrane mających, który to Patron dalszą sprzedaż subhastacyjną dóbr Czernice Borowe prowadzić będzie, a nadto tymże wyrokiem termin do stanowczej sprzedaży wyznaczył na audjencji swojej na dzień 10 (22) Stycznia 1875 r., godzinę 10 z rana, w którym to terminie licytacja zacznie się od sumy rs. 12,000 w czasie przygotowawczego przysądzenia postąpionej.

Płock d. 29 Listop. (11 Grudnia) 1874 r.

J. Piętka.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

Дозволено цензурою.

w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.